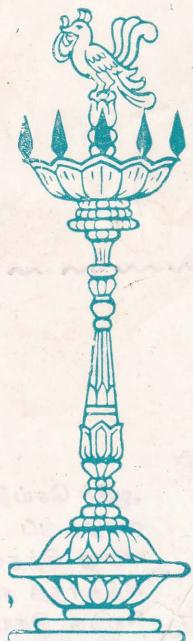
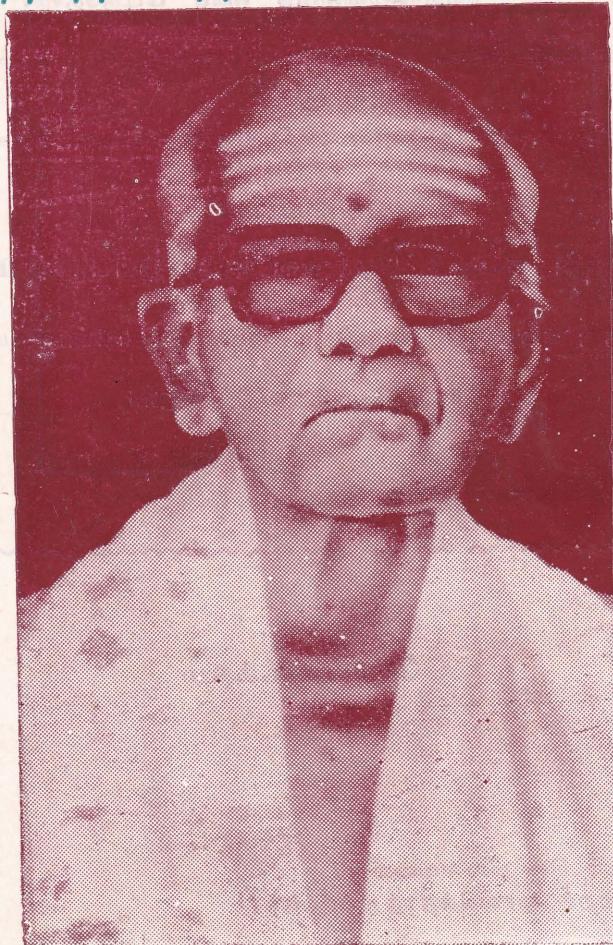

இந்து தமிழ்

1997 வெகாசி மீ

சித்தாந்த வித்தகர் மு. ஞானப்பிரகாசம்

(ஞானப்பிரமம் சிறப்பிதழ்)

வெளியீடு :

இந்து சமயப் பேரவை - யாழ்ப்பாணம்

D. B. Venkateswaran
L. D. Venkateswaran

விலை : ரூபா 20/-

சிவமயம்

“இந்து தர்மம்”

ஆத்மீக சஞ்சிகை

வியநுல கணத்தையும் அழுதென நுகரும்
வேதவாழ்வினாக கைப் பிடித்தோம்.

மஸர் 13

1997

வெகாசி

வெளியீடு :

இந்து சமயப் பேரவை – யாழ்ப்பாணம்

இந்து சமயப் பேரவைத் தலைமைக் காரியாலயம்

375, கோவில் வீதி, நல் ஊர்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஆசிச் செய்தி	
வாழ்த்துப் பா	
எமது சிந்தனை	303
சித்தாந்த வித்தகர் சில நினைவுகள்	305
சிறந்த செயல்முறைச் செவசித்தாந்த வித்தகர்	307
ஞானப்பிரமம்	310
சித்தாந்த வித்தகர் மு. ஞானப்பிரகாசம்	311
புத்தொளி நல்கும் புத்தாண்டே வருக	312
திராவிட வேதம்	314
தொல்வினைகள் தொலைந்து போக	317
சித்தாந்த வித்தகர் வாழ்வும் வளமும்	321
கேள்வி பதில்	325
சந்தனத்தின் மருத்துவ பயன்பாடு	327
சித்தாந்த வித்தகர் சிந்தனைகள்	328

சிவமயம்

நல்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதீன
குருமஹா சன்னிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக
ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்
வழங்கிய செய்தி

சௌவசித்தாந்தப் பேரறிஞர் சைவப்பெரியார் திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம், அவர்கள் எமக்கு இறைவனால் அனுப்பப்பட்ட சஞ்சிவிமலை. இவர் கல்வி உலகில் ஆசிரியராக அதிபராக சிந்தனையிக்க எழுத்தாளராக இருந்து ஆற்றிய பணி குறிப்பிடத்தக்கது. சைவ உலகில் இவருக்கிருந்த புகழ் அளப்பரியது. இத்தகைப் பெருமை பெற்ற அனநாளின் சொல்லிலும், செயலிலும் சைவம் பிரகாசிக்கும். தமிழ்கமமும்.

இவர் இளமைக் காலத்தில் இலங்கை பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் கலை விஞ்ஞான பட்டதரியாகத்தேறி யாழ் - பார்மேஸ்வராக் கல்லூரி யில் புகழ்பூர்த்த சைவங்காத்த அதிபராகத் திகழ்ந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களின் குடும்பத்துடன் இருந்த நட்பும் ஸ்ரீமாண் சு. நடேசபீலன் அவர்களுடன் இருந்த தொடர்பும் இவரின் சைவத்தமிழ்ப்பணிக்கு மேலும் வலுவுட்டியது.

சைவானுஷ்டானத்தையும் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களையும் உணர்வு பூர்வமாக தன்னகத்தே கொண்ட இவர் திருக்கேதிஸ்வரத் திருப்பணிச் சபை, பரமேஸ்வரா நம்பிக்கை நிதியம் ஆகியவற்றின் தலைவராக இருந்து ஆற்றிய தொண்டுகள் அளவிடற்கரிய. அமரத்துவம் ஆவதற்குமுன்பு கூட அந்தணர்களை வேதசிவாகம ஒழுக்க நெறியில் நெறிப்படுத்த யாழ். பல்கலைக்கழக பரமேஸ்வரன் ஆவயத்தில் வேதசிவாகம பாடசாலையை நிறுவ முன்னின்றவர் இவரே.

இவர் பணியும் இவர் தொண்டும் என்றும் நின்றுநிலவ ஸ்ரீபார்வதி சமேத பரமேஸ்வரனைப் பிரார்த்துக்கிறேன்,

B. காநக

பெஷ்டாங்

1997.

—
சிவமயம்

அமரரும் மதிக்க வாழ்ந்தார்

— அருட்கவி சி. வினாகித்தம்பி —

தலைவர். இந்துசமயப் பேரவை

முன்னிய தெய்வம் எல்லாம் முந்திய கருணை செய்யும்
பொன்னுயர் கலை வளங்கள் பொங்கிய ஏழாலைப்பேர்
மன்னிய தினகரன்போல் வளர்ஞானப் பிரகா சம் நம்
சொன்னயக் குருவே என்னத் தோன்றிநின் நொளிபடைத்தான்.

பவப்பய ஜென? எங்கள் பணியென்ன? கற்ற கல்வி
உவப்புற உரைப்பதென்ன? உண்மைகள் என்ன? என்னும்
தவப்பணி நெறிக ளாய்ந்து சைவமா மலை விளக்காய்
சிவப்பிர காசமானான் திருஞானப் பிரகாசத்தான்.

சொல்லிய தத்துவங்கள் துருவியோர்ந் துணர்ந்தவற்றை
நல்லுப தேசத்தாலே நண்ணுசீர் மாணவர்க்கும்
வல்லமெய் அன்பர்க்கும் வளர்ந்திலை உரைக்கும் செம்மல்
தொல்லையாம் பிறவிநீக்கும் தூநெறி பிடித்து நின்றான்.

தீயரைச் சேராவாழ்க்கை, தெய்வச்சீர் பரவும் போக்கு
தூயறிச் சிறந்தனோக்கு, துணிவுறு செயலும் வாக்கும்
ஆயவை அணியாய்க் கொண்டான் அமரரும் மதிக்க வாழ்ந்தான்
ஏய்பொன் னுலகடைந்தான் இவன்புகழ் தமிழ்போல்வாழி.

அரசாங்க அதிபரின் ஆசிச்செய்தி

சுத்தாந்த வித்தகர் திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களின் முதலாம் ஆண்டு நிறைவேசொட்டி வெளியிடும் “இந்து தர்மம்” சிறப்பிதழுக்கு ஆசிச் செய்தி வழங்குவதையிட்டுப் பெருமகிழ்ச்சியடை கிறேன்.

சென்ற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் பல பெரியார்கள் தோன்றி மேற்கொண்ட பணிகள் சைவத்தமிழுகில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இவர்கள் அக்காலத்தில் குருகுல பரம்பரையாகக் கல்வி பயின்று சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களையும், தமிழிலக்கண இலக்கியங்களையும், வளர்த்து வந்தனர். அத்தகைப் பாரம்பரியத்தில் வளர்ந்துவந்தவரே சைவப் பெரியார் திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் ஆவார்.

இவர் சைவமும் தமிழும் தழைத்து நிற்கும் ஏழாலைக் கிராமத் தில் தோன்றி தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகிற்கு அருந் தொண்டாற்றினார்.

கலை, விஞ்ஞான பட்டதாரியான இவர் பல பட்டங்களைப் பெற்று புகழ்பூத்த அதிபராக பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் விளங்கி னார்.

இவரது சைவ சித்தாந்த அறிவையும் சமயப்பணியையும் பாராட்டி யாழ். பல்கலைக்கழகம் தனது முதலாவது பட்டமளிப்பு விழாவில் சித்தாந்த வித்தகர் எனும் விருதை வழங்கியுள்ளது.

இத்தகைப் பெருமைபெற்ற பெரியார் புகழ் என்றும் நின்று நிலவ எனது நல்வாழ்த்துக்கள்.

செ. பத்மநாதன்
அரசாங்க அதிபர்

கச்சேரி
யாழ்ப்பாணம்.
23-05-97

ஆசிச்செய்தி

தீசுவப்பெரியார் அமரர் மு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் பற்றிய விசேட மலரொன்றினை “இந்து தர்மம்” என்ற தமது வெளியீட்டில் பிரசுரிக்கும் இந்துசமயப் பேரவையினரின் இப்பணியைப் பாராட்டுவதோடு, இவ்விசேட மலருக்கு ஆசிச்செய்தி ஒன்றினை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கிய பெரியார் ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் புகழ் பூத்த யாழ். பரமேஸ்வரக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகவும், உப அதிபராகவும், பின்னர் அதிபராகவும் விளங்கியவர். ஆசிரிய பணியில் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்து அக்கால மாணவர்களுக்கு சிறந்த குருவாக விளங்கியவர் என்றால் மிகையாகாது. மகா சிவராத்திரி விழா திருக்கேட்டில்வரத்தில் கொண்டாடப்படுவதைப் போன்று வேறேங்கும் கொண்டாடப்படுவதில்லை. அக்காலத்தில் பாடசாலை மாணவர்களை அழைத்துக்கொண்டு இங்கிருந்து மாந்தைக்கு பாதயாத் திரை புறப்பட்டவர் அமரர் ஞானப்பிரகாசம்.

தமது நெருங்கிய நண்பனின் எதிர்பாரத இழப்பினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு சேட மற்றும் முழுக்காற்சட்டை அணிவதை விடுத்து வேட்டி, சால்வையையே தமது வாழ்நாள் முழுவதும் அணிந்து எம் மனைவருக்கும் முன்னுதாரணமாகத் திகழ்ந்த இப்பெரியாரின் வழியில் நாம் அனைவரும் செல்வதே நாம் அவருக்குச் செய்யக்கூடிய மிகப் பெரும் கைமாறாகும்.

வாழ்க அவர் நாமம், வளர்க அவரது தொண்டு.

வே. பொ. பாலசிங்கம்

மாநகர ஆணையாளர்

மாநகர அலுவலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

24-05-97

சிவமயம்

ஐயன் அரவிந்த மலர்த்தாள் அடைந்தனரே

— சைவப்புலவர் ச. சக்சிதானந்தசிவம் —
தலைவர், இலங்கை சைவப்புலவர் சங்கம்

சீர்மிகுந்த சிவபூமியெனத்திருமூலர் வாக்கின்
செம்மை நலப் பெயர்பெற்ற ஈழத்தின் வடபால்
ஏர் பெற்ற யாழ்ப்பாணமெனு நகரைச் சூழ்ந்து
எய்திடுமூர் பலவற்றுள் ஏழாலையப் பதியில்
எப்பொழுதுந் திருமூறைப்பண் ஒலிக்கு மடாலயத்தில்
முப்புரசங்கார முன்னவன் தேரச் சிறுத்தோன்
மூஷிகவாகனன் முருகன் முன்னவன் ஐங்கரத்தோன்
தருணமதைத் தாமதறிந்து தக்கவெலாம் வழங்கும்
கருணாகரப் பிள்ளையார் கழுலடிக்கண் சிந்தையோன்
மந்தமாருதம் மலர்ந்துதவழ் பொதிய மலைதான்
தந்த செந்தமிழ் முனிதானோ வெனுந் தோற்றுத்தன்
விஞ்ஞானப் பேராசான் வினங்கு சைவசித்தாந்த
மெஞ்ஞானப் பேரறிஞன் மேனிநிறை வெண்ணீற்றன்
ஞானத்தின் கோலம் நனிதவழும் சாயவவன்
ஞானப்பிரகாசமெனும் சைவஞாலமறி நற்பெயரோன்
கற்றதனாலாய் பயணைக் கண்ணெனத்தாம் பேணுதற்கு
உற்ற இடமாக உயர்கல்விப் பிடிமதாம்
பரமேஸ்வரக் கல்லூரி ஆசிரியராய் அதிபராய்
பல்லாண்டு பணியாற்று நற்பணி யோட்டமையாது
பண்ணமைந்த பாடல்பெற்ற பதிதிருக்கேதீச்சரத்தில்
கண்ணுதலான் தான் காட்டும் கருணை வழிச்சென்றெற்கு
எண்ணந் திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச் சபைக்கே யெனவாக்கி
புண்ணியப்பேறிது வென்று புகழ்பெருமை நச்சாது
தண்ணார் மதிகுடும் தலைவன் திருப்பணி செய்து
தொண்டர்க்குத் தொண்டவேனும் தூய மனப்பாங்குடனே
தமிழகத்தும் ஈழத்தும் திருத்தல யாத்திரை பலவாற்றி
சைவப் பெருநெறி பரப்பி வாழ்ந்த ஞானப்பிரகாசம்
தெய்வத்திருமன்றில் திருநடனம் செய்தருளும்
ஐயன் அரவிந்த மலர்த்தாள் அடைந்தனரே!

பண்டிதர் திரு. மு. கந்தையா B. A. அவர்கள் வழங்கிய வாழ்த்துரை

சௌவப் பெரியார் திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் இந்நூற்றாண்டு கண்ட அர்த்த பூர்வமான தெய்வப் பிறவியாவர். இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்ப தசையில் ஏழாலை மேற்கில் நவ, திருப்பெருந்துறையென ஞானவிளக்கம் மிக்கிருந்தது ஓர் சூழல். அதை சூழிற் பரிமளிப்புற்றிருந்த தெய்வீகநான் சோபைக்கு வடிவமைப்புக் கொடுக்கப்பட்ட வாறாக வந்துற்பவீத்தவர் இவ்வண்பார்.

தற்போது கருணாகரப் பிள்ளையார் மடாலயம் என வழங்கும் அச்சுழல் அந்நாளில் சடைவரத் சுவாமிகளைப் பரமாதாரியராகக் கொண்டிடாமுகிய மெய்யன் பர்களின் குருபாத்திரேவையும் சிவநாம் சங்கீர்த்தனமும், சிவன்தியார் சேவையும், வெண்ணேற்றொளி விளக்கமுந் தழைத்தோங்கி அண்டை அயலார் அனைவரையுங் கவர்ந்தி முக்கும் காந்தக் கோட்டையாயிருந்துள்ளது. அங்ஙனம் ஸர்க்கப்பட்டோருள் அதியுன் நெ விசுவாசிகளாயமைந்தாமுகிய முருகே தம்பதிகளின் அரும்புதல்வர் திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம்.

அவர் கற்ற கல்வியுந்தான். மேற்கொண்ட உத்தியோகமுந்தான் வாழ்ந்த வாழ்வுந்தான் ஏன்? அவரதுசாமானிய மூச்சும் பேச்சும் அவைவுக்குங்கூட தமிழ், சைவக் கலாசார நாகரிக விலாசினி களாகவே யிருந்தமை கண்கூடு.

தைவசித்தாந்தப் பேரறிஞர் திரு. க. வச்சிரவேலு முதலியார் ஒருபோது, ‘ஞானப் பிரகாசம் எல்லோருள்திலும் சிவப்பிரகாசம் விளங்க வாழ்பவர்’ எனக் குறிப்பிட்ட விதப்புறை அக்ஷரலட்சம் பெறும்.

சமயர்சாரிய கவாமிகள் நால்வர். நால்வர் வழிபாட்டு நெறியைப் புதுக்கியவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர், நாவலரின் அபிமான புருஷனாகப் பெற்றவர் சேர். பொன் திராமநாதன். இராமநாதனின் ஆத்ம ராஞ்சகனாம் மருமகன் சிவத்திரு சு. நடேச பிள்ளை. இவர்கள் அனைவரையும் ஆகர்ஷ புருஷர்களாகக் கொண்டமைந்த சைவப் பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம், அவர்க்குப் பிரியநண்பனாயிருந்து இவர்க்குக் குருவாக வாய்த்த அருளானந்தசிவம் என்போரின் உருவிலுந் திருவிலும் மேற்கோள்களிலும் ஆரா அங்பும் அசையா விசுவாசமும் மிக்கோங்கி அவர்கள் நினைவு, உணர்வு, கைங்கரியங்களே தம்நினைவு. உணர்வு கைங்கரியங்களாக வரித்து அரவணைத்துக் கொண்டு இறுதி மூச்சுவரை அவராற்றிய பணிகளின் அந்நம் அகிலமுறையும்.

இச்சைவ சீலின் திரிகரணசத்தியுடனாம் பக்தி விநயப்பாங்கான அருமெறும் பணிகள், அன்றைய பரமேஸ்வரர் கல்லூரி தின்று பல்கலைக் கழகமான பிரமாண்ட விருத்திக்கும், சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் காலத்திலிருந்து திருக்கேதிச்சரத்தலம் பெற்றுவந்த புதுமலர்ச்சிப் பொலிவக்கும் பெருமளவில் தார்மீக காரணங்களானமே குறித்துணர்த்தகும்.

சமகாலத்துச் சைவத்தமிழர் என்ற ரீதியில் அவர்பால் நமக்குள தாங் கடப்பாடு நிலப்பரப்பினும் அகலமானது; வானின உயர்வினும் அதிகாரந்தது; கடவின் ஆழத் தினும் அதி அழிமானது.

இவ்வகையில் கொன்றும் மலர் வெளியீடு கரும் பெருமளவில் உதவுவனவாம்-இன்றைய விழாவும் வெளியீடும் அதற்குக் கால்கோளாகிச் சிறப்பன்வாக.

ஊனப்ர மாத மொழிந்தெம் ருய்வுற இந்நிலத்தில்

ஞானப்ரகாச மெனத்திகழ்ந்துகிய நற்றவநின்

மோனப்ர பாவ நெறியருள் சைவப்ர பாவமினி

வான்ப்ர தானிகள் யாவருங் கூட்டுண வாய்த்ததுவே.

ஊனப்ர மாதம் - ஊனுயிர் வாழ்க்கை மயக்கம்

வானப்ர தானிகள் - சிவலோகப் பிரமுகர்கள்,

எமது சிந்தனை

**நாம் வாழ நம் மன் ஈந்த
ஆன்மீக வள்ளல்களைப் பேணுவோம்**

எமது மதத்தின் பெருமைக்கு மூலமாகவும் அதன் அனுஷ்டான நெறிகளுக்கு ஆதாரமாகவும் இருப்பவை வேதசிவாகமங்கள். செயத்தக்கன எவை செயத்தகாதன எவை என்பதை அவை வகுக்குத்தன. இதை ‘உலகியல் வேதநூலொழுக்க மென்பது’ என்கிறது சேக்கிழார் பெரியபுராணம். தலைவன் இடும் ஆணையை எப்படி ஏற்கின்றோமோ, அவ்வாறே வேதசிவாகமம் சூறுவதின்படி நடத்தல் வேண்டும். அதனால் வேதத்தை பிரமிசமீறிதை’ என்று சொல்வார்கள்.

வேதங்களின் உட்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு காலத்தேவை கண்டு சொல்வது ஸ்மிருதி. அது நண்பனுக்கு அறிவுரை போன்றது.

இதிகாச புராணங்கள் வேதக்கருதித்துக்களை, சொற்சைவ, பொருட்சைவ படக்கூறும், இதிகாசம் (இதி + ஹ + ஆச) என்பதற்கு இவ்வாறாக இருந்தது என்பது பொருள். அதாவது, தருமதெந்தி பண்டு தொட்டு இவ்வாறாகத்தான் இருந்தது என்னும் குறிப்பாம். அதுவே வற்புறையுமாம் புராணம் புராதநவம் என்பதற்குப் பழமையும் புதுமையும் இணைந்ததென்பது பொருள். நடந்தவை காலத்தால் முற்பட்டதால் பழமையாகவும். அதன் கருப்பொருள் எக்காலத்திற்கும் உரியதாதலால் புதுமையாகவும் அமையும்.

புராணங்கள் மூன்று வகைப்படும் அவை, மகா புராணங்கள், உபபுராணங்கள், தலபுராணங்கள் என்பன, மகாபுராணங்கள் உபபுராணங்கள் தனித்தனி பதினெட்டு. தலபுராணத்திற்குக் கணக்கே கிடையாது.

இவை இறைவனுடைய பெருமையையும் சிவனடியார்களின் சிறப்பையும், தலங்களின் மாண்பையும் அறநெறி கைக்கொள்வோர் வாழ்வையும் மற்றெந்தி கைக்கொள்வோர் மாள்வதையும் புலப்படுத்தி நிற்கும். இவற்றிற் சிவனடியார் சிறப்புச் சொல்லும் தரமன்று ‘தொண்டர் தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே என்கிறது நீதிநூல்.

சிவனடியார்கள் சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தவர்கள்.

கேடு மாக்கமுங் கெட்ட திருவினார்
ஓடுஞ் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்
கூடு மன்பினிற் கும்பிட லேயன்றி
வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்.

என்பது சேச்கிழார் வாக்கு. ஆதலால் சிவனடியார் திறம்பேசும் பூராணம் பூராண மென்னாது பெரியபூராணமானது. இவர்கள் ஆரவாரமற்ற சிவ வாழ்வைக் கைக்கொள்பவர்கள். அருஞ் செயல்களும், அற்புதங்களும் ஆற்ற வல்லவர்கள்.

அத்தகைமையிற் சித்தத்தை சிவன்பால் வைத்த சித்தர் பரம்பரையைக் கொண்டது நம்நாடு. கடையிற் சுவாமிகள், யோகர் சுவாமிகள், குழந்தைவேற் சுவாமிகள், செல்லாச்சியம்மையார், மகாதேவ சுவாமிகள், தாளையன் சுவாமிகள் போன்றோர் பலர்.

பூராண பாரம்பரியமும் சித்தர் பரம்பரையும் பேணப்பட்டு வரும் நம்மண் என்றும் தனது ஆத்மீக பாரம்பரியத்தில் இருந்து விலகாதிருப்பது அதன் தனிச்சிறப்பாகும்.

குறித்த இரு பாரம்பரியங்களின் சங்கமமாகத் திகழ்பவரே சைவசித்தாந்த வித்தகர் திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் ஆவர். சைவப்பெருவள்ளால் சேர். பொன். இராமநாதன் எண்ணத்தால் உதித்த யாழ் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவ உறுதுணையாக நின்றவர். திருக்கேதீஸ்வரத் திருப்பணிச்சுபை, இராமநாதன் நம்பிக்கை நிதியம் ஆகியவற்றின் தலைவராக இருந்து தொண்டு பல புரிந்தவர். இவர் ஆத்மீக பாரம்பரியம் தொடர்வதாக.

இதயத்திலுள்ள மாணசீக லிங்கத்தைப் பூசிக்க எட்டுவிதமான மாணசீக பூஜை மலர்கள்

1. அஹிம்சை:- திரிகரணங்களால் ஹிம்சை செய்யாதிருத்தல்
2. இந்திரிய ஜெபம்:- (பஞ்சேந்திரியங்களை) மெய், வாய், கண் மூக்கு, செவி, ஆகியவற்றை அடக்கி நிலைப்படுத்தல்.
3. தெரியம்:- தேகத்துக்கும் மனதுக்கும் வரும் துன்பங்களை பொறுத்து கலங்காதி ருத்தல்
4. பொறுமை:- ஏனையோரால் இழைக்கப்படும் துன்பங்களை சகித்தல்
5. ஸௌஶம்:- திரிகரணங்களாகிய மனம், வாக்கு, காயம் ஆகியவற்றை களங்கமோ அசுத்தமோ இல்லாத சத்தமாக வைத்திருத்தல்.
6. அத்ரோஹம்:- அகப்பகை, புறப்பகை இரண்டுக்கும் இடம் அளிக்கக்கூடாது. கோபத் தை அறவே ஒழிக்க வேண்டும்.
7. ஹரி:- அதர்மத்தை அறிந்து முக்கரணத்தாலும் தவிர்த்தல்
8. சத்தியம்:- திரிகரணத்தில் சத்தியத்தைப் பேணுதல்

— சிவமயம்

சித்தாந்த வித்தகர் - சில நினைவுகள்

— பேராசிரியர் கலாநிதி ப. கோபாலகிருஷ்ணன் —

(தலைவர், இந்துநாகரிகத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
(தலைவர், சேர். பொன், இராமநாதன் வேதாகம ஆய்வு நிறுவனம்
பரமேஸ்வரன் ஆலயம்)

“ பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கரும்மே கட்டளைக் கல் ”

சித்தாந்த வித்தகர் அமரர் மு. ஞானப் பிரகாசம் ஏழாலை பெற்றெடுத்த அருந்தவைப் புதல்வர்களுள் ஒருவர். யாழ்ப்பாணத்திலே சைவத்தைப் போற்றிக்காத்த நல்லறி ஞர் வரிசையில் இடம்பெறுவார். தமது வாழ்நாள் முழுவதும் ஞானத்தின் பிரகாசமெனத் திகழ்ந்தவார். சைவப் பெருவள்ளார் சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பரமேஸ்வராக்கல்லூரியின் மாணவனாகக் கல்விகற்று அக்கல் லூரியின் அதிபராக உயர்ந்து அரும்பணியாற்றிய பெருமைக்குரியவர். சைவசித்தாந்த வளர்ச்சிக்குத் தம் வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியைச் செலவிட்ட பெருந்தகை-இச்சிரிய பணியின் பயனால் இவர் ‘சித்தாந்த வித்தகர்’ என்ற சிறப்புப்பட்டத் திற்குரியவரானார். தமது இறுதிக்காலம் வரை பரமேஸ்வரக் கல்லூரி இயக்குநர் சபையின் தலைவராகப் பணியாற்றியதோடு எமது பல்கலைக்கழக வளவில் உள்ள பரமேஸ்வரன் ஆலய வளர்ச்சியில் பெரும் அக்கறைகாண்டு விளங்கியமையும் குறிப்பிடத் தக்கது. 1991ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இவ்வாலய கும்பாபிஷேகம் இனிதே நடைபெறப் பேருதலி புரிந்தார். எமது நாட்டில் பாடல் பெற்ற தலமெனப் போற்றப்படும் திருக்கேதீச்சர ஆலய திருப்பணிச்சபைத் தலைவராக விளங்கி அரும்பணியாற்றிய பெருமை இவருக்குண்டு. ஏழாலையைச் சேர்ந்த பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்களின் ஆக்க

மாகிய திருக்கேதீச்சர மாண்மியம் நால்வடிவில் வெளிவர உந்து சந்தியாக விளங்கிய வார்.

தமது புலமையையும் அனுபவத்தையும் ஏனையவர்களோடு பகிர்ந்து மகிழ்வேண்டும் என்ற உயர் நோக்குடன் இந்துநாகரிகத்துறை சார்பில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட கருத்தரங்கில் பங்குபற்றி அரியபல சமயத்துவக் கருத்துக்களை வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளார். தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் அவருக்கு இருந்த புலமை காரணமாக சமய தத்துவ நால்களில் உள்ள விடயங்களை ஆராய்ந்து கூறக் கூடிய ஆற்றல் அவரிடமிருந்தது. இவ்வகையில் எமது பிரதேச சமய பண்பாட்டுக்கல்வி வளர்ச்சிக்கு உரிய பங்களிப்பை நல்கினார். எமது சமய பாரம்பரியம் என்னுங் குன்றாத வளமுடன் விளங்கவேண்டும் என்ற தீர்க்கதறிசன சிந்தனையுடன் பல ஆக்கழிர்வமான பணிகளை தொடங்க ஆலோசனைகளை வழங்கினார். அவ்வகையில் பரமேஸ்வரன் ஆலயத்தில் தொடங்கி வைக்கப்பட்ட சேர். பொன். இராமநாதன் வேதாகம ஆய்வு நிறுவனம் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். வேதம், ஆகமம், திருமுறை உள்ளிட்ட எமது சமயத்திருநால்கள் தொடர்பான ஆய்வுகளும், கருத்தரங்குகளும் நடத்தி சமயத்துறை சார்ந்த அறிவினை மக்களிடையே வளர்க்க வேண்டும் என்ற அன்பர்

கள் பலரது விநுப்பத்திற்கெற்ப இந்திருவனம் உருவாக, பரமேஸ்வராக் கல் ஹாரி ஆனநர் சபையின் தலைவர் என்ற நிலையில் உந்து சக்தியாக விளங்கினார். இந்திருவனம் 27-03-1994 ஆம் நாளன்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணைவேந்தர் அமரர் பேராசிரியர் அ. துரைராஜா அவர்களால் பரமேஸ்வரன் ஆலயத்தில் தொடக்க வைக்கப்பட்டதை இங்கு நினைவுகூர்தல் பொருத்தமாகும். அந்தனைச் சிறார்கள் தமது பாடசாலைக் கல்விக்குச் சமமாக வேதபாராயணம், திருமுறை பாராயணம், ஆகமக்கல்வி, சமஸ்கிருதக்கல்வி ஆகியனவற்றை உள்ளடக்கிய சமயக்கல்வியைப் பெற்று பயணடையும் வண்ணம் இந்திருவனத்தின் கீழ் ஒரு குருகுலம் தொடக்கப்பட்டு இயங்கி வருகின்றது. மாணவர்கள் சமயக்கல்வி, ஒழுக்கசெறி ஆகியவற்றைப் பெறுவதற்கு இத்தகைய குருகுலங்கள் இன்றியமையாதவை என்ற கருத்து சேர். பொன். இராமநாதனின் இலட்சியமாக இருந்தது.

அமரர் மு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் அனைவரோடும் இனிமையாகப் பேசிப்பழகும் சபாவமுள்ளவர். வளர்வனது விழுமியங்களாகிய அறிவு, அன்பு, பண்பு ஆகிய வற்றை தமதுடைமைகளாகக் கொண்டு சிறந்த உதாரண புருஷராக வாழ்ந்தார். இவர் தமக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்தி சமய தத்துவ விளக்கங்களைக் கொண்ட நூல்கள் சிலவற்றை வெளியிட்டுள்ளார். சௌவாசார சீலராகக் கூட தமது இறுதிமுச்ச வரை வாழ்ந்து அமரராகி ஒரு வகுடம் நிறைவேறும் இவ்வேளை அப்பெரியார் தொடக்க வைத்த சமயப்பணிகளை நினைவுகூர்ந்து அவற்றைத் தொடர்ந்து நடத்திச் செல்ல உறுதி பூணுவதே அவரது தொண்டுகளுக்கு நாம் செலுத்தும் நன்றிக்கடனாகும். அன்னாரது ஆன்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல பூஜீ பார்வதி சமேத பரமேஸ்வரனின் திருவருள் துணை நிற்பதாகுக.

★

தேவாரத் தேன் துளிகள் திருவங்கமாலை

1. தலையே நீவணங்காய்
தலை மாலை தலைக்கணிந்து
தலையாலேபலி தெருந்தலைவனத்
தலையே நீவணங்காய்.
2. கண்காள் காண்மின்களோ
கடல் நஞ்சன்ட கண்டன்றன்னை
எண்டோளி வீசிநின் நாடும்பிரான்றன்னைக்
கண்காள் காண்மின்களோ.
3. செவிகாள் கேண்மின்களோ
சிவன் எழிமிறை செம்பவள
ஏரிபோல் மேனிப்பிரான்திரம் எப்போதுஞ்
செவிகாள் கேண்மின்களோ.
4. மூக்கே நீமுரலாய்
முது காடுமை முக்கணவை
வாக்கே நோக்கிய மங்கை மன்னாளனை
மூக்கே நீமுரலாய்.
5. வாயே வாழ்ந்துகண்டாய்
மத யானை யுரிபேரர்த்துப்
பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும்பிரான் தன்னை
வாயே வாழ்ந்து கண்டாய்.

தொடரும்

வ

சிவமயம்

சிறந்த செயல்முறைச் சைவசித்தாந்த வித்தகர்

— பேராசிரியர். வி. சிவசாமி —

தலைவர், பரமேஸ்வரன் ஆலய பரிபாலன சபை,
தலைவர், சமஸ்கிருதத்துறை.

யாழ்ப்பாணத்துச் சைவ. தமிழ் மரபிலே காலம் தோறும் பல அறிஞர்களும், ஞானிகளும் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இம்மரபில் இரு ஞானப்பிரகாசர்கள் குறிப்பிடற்பாலர். இவர்களில் ஒருவர் திருதெல்வேலி ஞானப்பிரகாசர்; போர்த்துக்கீசரின் பகவதைக்கு உடற்நையாக இருக்க விரும்பாமல் இந்தியா சென்று பெரும் சிறப்புப் பெற்றவர். மற்ற வர் ஏழாலையைச் சேர்ந்தவர். நம் மத்தியிலே நீண்டகாலம் வாழ்ந்து ஓர் உதாரண புருஷராக விளங்கிச் சென்ற ஆண்டு சிவபதம் அடைந்தவர்.

“ஞானம்” எனச் செல்லமாக அவருடைய ஊரவர்களாலும், நன்பர்களாலும், அன்பர்களாலும் அழைக்கப்பட்டு வந்த திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் தமிழ், சைவம், சித்தமருத்துவம் ஆகியனவற்றிலே புகழ்பெற்ற ஒரு குடும்பத்திலே பிறந்தவர். இவர் அழுர்வமாக விஞ்ஞானத்திலும், கலையிலும் பட்டங்கள் (பி. ஏ., பி. எஸ். ஸி.) பெற்றவர் ஆசிரியத் தொழிலைச் சிறப்பாக அணிசெய்தவர். விஞ்ஞான ஆசிரியராக விளங்கிய அதே வேளையில், தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், சைவசித்தாந்தம் முதலியனவற்றி ஆம் ஆழ்ந்த புலமை பெற்றிருந்தார். ஆறு முகநாவலர், சேர். பொன். இராமநாதன். ஆகியோரின் அடிச்சூவட்டிலே வந்த பேரறி ஞாகவும். “சைவப்பழம்” ஆகவும் விளங்கிய வியவர். பின்னையவர் நிறுவிய பரமேஸ்வரக் கல்லூரி மாணவனாகவும், ஆசிரிய ஞாகவும் அதிபராகவும் விளங்கிப் பல மாணவர்களை நல்வழிப்படுத்திக் கல்விபுகட்டி யவர்.

இவர் சமகால யாழ் ப் பாண த் தி லே வாழ்ந்த சிறந்த செயல்முறைச் சைவசித்தாந்தியாவர். இத்தத்துவம்பற்றிப் போதித்தும், எழுதியும் வந்தவர்; பல மகாநாடுகள், கருத்தரங்குகளிலே சைவத்தின் சிறப்புகளை எடுத்து விளக்கியவர். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகத் தாமே ஓர் எடுத்துக்காட்டான சைவ இல்லற வாழ்வினை வெற்றிகரமாக வாழ்ந்து காட்டியவர். இதன்மூலம் “சைவசித்தாந்திகளின் இல்லற வாழ்வு இனிதாக அமைவதில்லை”, “அவர்கள் பொதுமக்களைப்பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை” என்று சமூகத்திலே நிலவிவரும் சில தவறான அபிப்பிராயங்களை நன்கு நிராகரித்துள்ளார். உபநிஷதங்கள் கூறும் ஐனகர், உத்தாலகர், யாஜ்ஞவுலகயர் போன்ற மஹரிஷிகளை இவர் நினைவுட்டுகிறார். இவருடைய சைவசித்தாந்தப் புலனமயினையும், தொண்டுகளையும் கருத்திற்கொண்டு யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம் “சித்தாந்த வித்தகர்” எனும் பட்டத்தினை இவருக்கு வழங்கிக்கொரவித்துள்ளது.

சேர். பொன். இராமநாதன் நிறுவிய பரமேஸ்வராக் கல்லூரியிடன் நெருங்கிய தொடர்புள்ள இவர், அக்கல்லூரி வளவிலே (தற்பொழுது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வளவில்) அவரால் அமைக்கப்பட்டுள்ள பரமேஸ்வரன் ஆலயத்திலே மிக்க ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். பரமேஸ்வராக் கல்லூரி 1974ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கேந்திர நிலையமாக மாறியபின், அமைக்கப்பட்ட பரமேஸ்வராக் கல்லூரி இயக்குநர் சபையின் உறுப்பினராகவும், பின்

தலைவராகவும் தமது இறுதிமுச்சவரை அவ்வாலய மேம்பாட்டிற்காக உழைத்தவர். இங்கு நடைபெறும் பெரிய விழாக்களுக்குத் தவறாது சமூகம் அளிப்பார். இவ்வாலயத் திலே 1991ல் நடைபெற்ற மஹா கும்பா பிழேகத்தினை முன்னின்று நடத்தியவர். அதே காலத்திலே பிள்ளையாரின் தாமிர விக்கிரகம் அமைக்கப்பட்டதற்கு உந்து சக்தியாக விளங்கியவர். 1994ம் ஆண்டு அங்கு சேர். பொன். இராமநாதன் வேதாகமக் கல்வி நிறுவனம் தொடங்குவதற்கு ஊக்கமளித்தவர். மேலும், சைவக்குருமாருக்கான கற்றலை நெறியினைத் தொடங்குவதற்கு விரும்பினார். அந்த அபிலாஸை நிறைவேறுவதற்கு முன்னர் அவர் சிவபதமடைந்தது துரதிஷ்டமே, “இவ்வாலயம் ஒரு மூன்மாதிரியான ஆலயமாக விளங்கவேண்டும். அதுவும் பல்கலைக்கழகவளவிலுள்ளதால் அதன் முக்கியத்துவம் தனித்துவமானது”, என்ற கருத்துடையவர். இங்கு வழிபடுவோர் குறிப்பாக மாணவர்கள், பரமேஸ்வரனை வழிபடும் அதே வேளையில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியேயுள்ள புராதன சிவத்தலங்களான திருக்கேதிச்சரம், திருக்கோணச்சரம், கதிர்காமம் ஆகியனவற்றையும் நினைவுகூர்ந்து வணங்கவேண்டும், எனும், தமது உயிரியகருத்திற்கேற்ப இம்மூன்று ஆலயங்களுக்கு மான உண்டியல்களைத்தமது செலவிலேயே செய்து இங்கு வைத்துள்ளார். சைவ மாணவர்கள் பலர் இப்போதைய குழ்நிலையில் மேற்குறிப்பிட்ட திருத்தலங்களுக்குப் போகாவிட்டாலும் அத்தலங்களை மறக்கக்கூடாது என்றும் கருதினார். திருக்கேதில்வரத்திலும் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டவர். அவ்வாலயத் திருப்பணிச் சபையின் உறுப்பினராகவும், தலைவராகவும் விளங்கிப் பலசமயத் தொண்டுகள் செய்தவர். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அங்கு பாதயாத்திரைகளையும் வெற்றிகரமாக! மேற்கொண்டவர். தமது சொந்த ஊரான ஏழாலையிலுள்ள மடத்துப்பிள்ளையார் ஆலயத்தை பெரும்பாலும் நாட்டோரும் தரிசிப்பார்; இறைவணக்கம் செய்வார். மேற்குறிப்பிட்ட பரமேஸ்வரன் ஆலயம், திருக்கேதிச்சரம், ஏழாலை மடத்துப்பிள்ளையார் ஆலயம் முதலியனவற்றிலே வேதம் ஒதல், திருமுறையினைப் பண்ணோடு பாடுதல், சைவநாயன்மார் குருபூசைகளைச்

செய்தல், சைவசமயப் போதனைகள், புராணம்படித்தல், புராணத்திற்குப் பயன்சொல் உதல், அன்னதானம் செய்தல், முதலியசமய, சமூகப்பணிகள் ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டும் என வற்புறுத்தியவர். இவற்றைத் திருக்கேதிச்சரம், குறிப்பாக மடத்துப் பிள்ளையார் ஆலயத்திலே தாமே முன்னின்று செய்து காட்டியவர்.

இவர் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் பேசுச் சுத்திறனும், எழுத்துத்திறனும் உடையவர். இறுதிவரை கற்றும், கற்றதன்படி வாழ்க்கை நடத்தியும் வந்தவர், மேற்குறிப்பிட்ட மொழிகளிலே கட்டுரைகளும், நூல்களும் எழுதியுள்ளார். 1991லே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் அ. துரைராஜா தலைமையிலிவர் சீமாட்டி, லீலாவதி இராமநாதனின் Tamilakam and Saiva Thought நாலாகவும் வெளிவந்துள்ளது. இதனைவிட,

The Spiritual Teacher (1982)
Tat Purusha (The Ageless Spirit 1988)
The Sankhya Thought (1994)
முதலிய நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

ஆசிரியராகவும், சமய ஞானியாகவும் மட்டுமன்றிச் சிறந்த கல்விமாணாகவும் விளங்கியவர். தென்னிலங்கையிலுள்ள சமஸ்கிருதப் பேராசிரியர்கள் எம். எச். எல். ஐயுகுரியர் போன்றோருடனும் கல்வி சார் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்.

இவருடைய மாசற்ற சிவஞானியின் தொற்றுப்பொலிவு, புன்னகை, இனியசுபாவும், குறிப்பாக மனித நேயம் முதலியனவற்றையும் கவரக்கூடியன. கடைசி நாட்களிலே வடமொழியிலுள்ள சிவஸஹஸ்ரநாமாவலையத் (சிவனின் ஆயிரம் திருப்பெயர்கள்) தமிழிலே மொழிபெயர்க்கவிரும்பி, அதனைச் செய்துகொண்டிருக்கையில் சிவபதம் அடைந்துவிட்டார். மேலும் இறுதிவரை சமயம், கல்விபற்றி அவர் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார் என்பதும் இதனாற் புலப்படுகின்றது. இவர் வாழ்நாளிமுழுவதும் கற்க வேண்டும் என்ற கருத்துடையவர்.

இவர் தமது சொந்த ஊரிலே மிக்க பற்றுடையவர். யாழ்ப்பான்த்தில் இருந்து ஏறக்குறைய எல்லா மக்களும் புலம்பெயர்ந்த போது, தாம் இடம்பெயராது இருந்தார். பின்னர், பிள்ளைகளைப் பார்க்க விரும்பி மனைவியுடன் கொழும்பு சென்றார். அங்கிருந்து திரும்பிவரமுடியாத நிலையில் தனது 85 வது வயதில் காலமாணார்.

சிந்தனையும், செயலும், வாழ்வும் சிவமேயென வாழ்ந்த “ஞானம்” எனும் இல்லற ஞானி ஞானத்தைப் பிரகாசித்துக் கொண்டு, தாம் என்றும் துதிக்கும் சிவ பிரான் திருவடி சேர்ந்து விட்டார். அவருடைய தன்னலமற்ற இலட்சியங்களைப் பின்பற்றுதலே அவருக்கு ஒருவர் செய்யக்கூடிய கைமாறாகும். அவரது நினைவாக ஆக்கழூர்வமான சைவசமூகப் பணிகள் செய்தலைச் சைவ நன்மக்கள் சிந்திப்பார்களாக.

பிச்சைக்கார அரசன்

பெருமன்னன் ஒருவன் காட்டிற்கு வேட்டையாடச் சென்றான். அங்கு ஒரு முனிவரைக் கண்டான். அவரோடு சிறிது நேரம் உரையாடிய மன்னன் பெருமகிழ்ச்சியுற்றுத், தன்னிடமிருந்து ஏதாவது நன்கொடையொன்றைப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டினான், முனிவரோ! எதுவும் வேண்டாம். என் நிலைமையில் மனத் திருப்தியை முற்றும் பெற்றுள்ளேன். இம்மரங்கள் எனக்கு உண்பதற்குப் போதிய கனிகளைக் கொடுக்கின்றன; இவ்வழியை தூய நீரோடைகள் எனக்கு வேண்டிய நீரையெல்லாந் தருகின்றன; இக்குகையிலே நான் உறங்குகின்றேன். நீ ஒரு மன்னாதி மன்னனாயிலும், உன் நன்கொடைகளை நான் ஏன் பொருட்படுத்த வேண்டும்? என்று கூறினார். பேரரசனோ ‘என்னைத் தூய வனாக்கவும், மகிழ்விக்கவுமே, ஏதேனுமொன்றை நன்கொடையாகப் பெறுக; நகருக்குள் என்னோடு எழுந்தருள்க’ என்று வேண்டினான்.

இறுதியில் முனிவர் பேரரசனோடு செல்ல இசைந்தார். அவரை அரண்மனைக்கு அழைத்துக் கொண்றான். அங்கே அவர் பொன்னும் மனியும், பளிங்கும், மற்றும் பல வியத்தகு பொருள்களும் இருக்கக் கண்டார். செல்வமும், அதிகாரமும் எங்கும் விளங்கின. மன்னன் முனிவரைக் காத்திருக்குமாறு கூறி, ஒரு மூலைக்குச் சென்று, “இறைவ! இன்னும் மிகுந்த செல்வமும். மக்களும், நாடும் எனக்கு அருள்க’ என்று பிரார்த்தனை செய்யத் தொடங்கினான். இதற்கிடையே முனிவர் எழுந்து வெளியே செல்ல முற்பட்டார்.

அவர் செல்வதைக் கண்ட பேரரசன், அவரைப் பின்தொடர்ந்து, “ஐயா, நிலலுங்கள், நீங்கள் எனது நன்கொடையைப் பெறாது செல்கின்றீர்களே!” என்றான். முனிவர் அவனை நோக்கி, ‘‘மன்னா! பிச்சைக்காரரிடம் நான் இரப்பதில்லை, உன்னால் என்ன கொடுக்க இயலும்? நீயே பொழுதெல்லாம் பிச்சைகேட்டுக்கொள்ளடிருந்தாய்’’ என்று கூறினார். அந்பு வெளிப்படும் முறை இது வன்று. இறைவனிடம் ‘‘இதைத் தா அதைத் தா’’ என்று நீ வேண்டுவாயானால் அன்பிற்கும், வியாபாரத்திற்கும் என்ன வேறுபாடு?.

— 1 —
விவரம்

ஞானப் பிரமம்

சுறையாஜ் ஸ்ரீ சு. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள்

பல்லவ அரச பரம்பரை தமிழகத்தில் சோன சைவ ஆட்சி முறைக்கு, நேரான பல வழிமுறைகளை அமைத்து, முடியாட்சிக்கு வகுத்த சட்ட திட்டங்கள் உலகம் உள்ளவரை போற்றற்குரியன.

பாரதம் ஒன்றே விவரைச் சிந்தித்தடையக் கூடிய சீலம் மிகுந்த வாழ்விற்கேற்ற இடமானதாலும், வானிலுள்ள தேவர்களும் முனிவர்களும் தமக்கு யாதானுமொரு குறை நேரப் பெற்றால் இப்பூமியில் வந்து பீற்று, தவம், பூசை வழிபாடு முதலிய செயல் களைப் புரிந்து தங்கள் குறைநீங்கும் இடமாகும் தகுதியையும், பாரதநாடு கொண்டுள்ளது. இங்கு தான் வேதநெறி ஒழுகி கொல்லாமை பூண்டு, அன்புருவாகி அனைத்துயிர்களும் இறைவன் சன்னிதானம் எனக் கருதுகின்ற உத்தமர்களும் தோன்றத் தளமுண்டு. எனவே குமரி கண்டம் தெய்வீக கண்டமானது. அன்னியர் ஆட்சியின் கீழ் இத்தகைத் தெய்வீகம் நிறைந்த பூரி மாசுபடுத்தப்பட்டது. அவர்களது சகவாசமும், பார்வை வயும் சைவப்பண் பாட்டிற்கு தீங்கே விளைவிக்கும். நாம் ஜாக்கிருதையாக இருக்கவேண்டும் என்பதே சைவப் பெரியார் திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களது முடிபு. இவற்றை நாம் பரமேஸ்வராக் கல் ஊரியில் கல்வி கற்றபோது அடிக்கடி கூறுவார். இவர் இப்பூமிக்குக் கிடைத்த பொக்கிசமே. இவர் மேற்கொண்ட பாதயாத்திரைகளும், சைவசித்தாந்த விரிவுரைகளும் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்கன. திருமுறை ஒதலும், ஒதுவித்தலும், ஈதல் ஏற்றல் என்ற துறைகளில் சதா நாட்டங் கொண்டும் யகஞங்களைச் செய்தும், செய்வித்தும் ஒர் அந்தண்ணாகவே வாழ்ந்து காட்டிய எனது குருவான ஞானப்பிரமம் மு. ஞானப்பிரகாசம் இறைவனடி சேர்ந்தாலும் அவர் வெளியீடு செய்த புருஷ சூக்கத் விளக்கம் என்ற ஆங்கில நால் அவர் எங்கிருந்தாலும் அவரைச் சாந்திப்படுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

திருத்தாண்டகம் (திருவாளர்)

முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள்
முர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள்
பின்னை யவனுடைய ஆளர் கேட்டாள்
பெயர்த்து மவனுக்கே பிச்சி யானாள்
அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
அகன்றாள் அகவிடத்தார் ஆசாரத்தை
தன்னை மறந்தாள் தன் நாமம் கெட்டாள்
தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தானே.

சிவமயம்

சித்தாந்த வித்தகர் மு. ஞானப்பிரகாசம்

— பேராசிரியர் கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ் —

கலைப்பீடாதிபதி, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

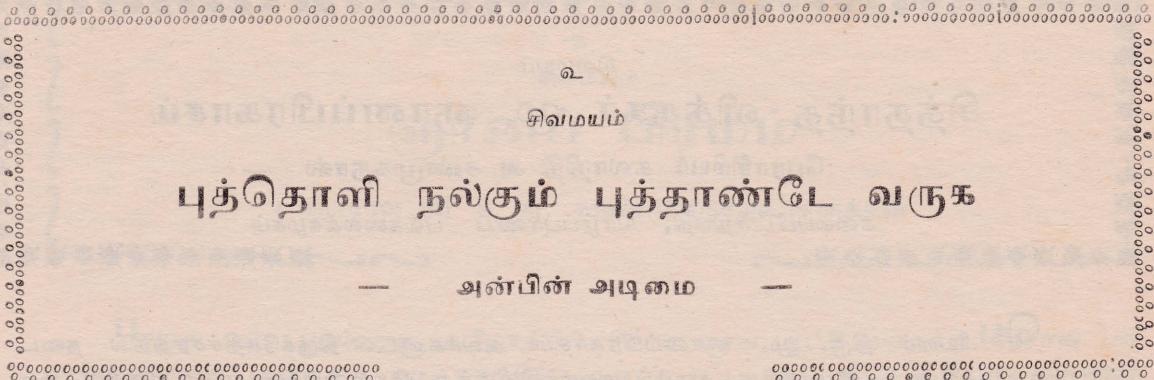
பெரியவர் திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களுடன் திருக்கேதீச்சரத்தில் நடை பெற்ற சேக்கிழார் விழாவுக்கு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து செல்லும் வாய்ப்பு எனக்கு ஒரு தடவை கிடைத்தது. திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச் சபைத் தலைவராகவும் அவர் இருந்தார், விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. அவ்விழாவிலே சொற்பொழிவாற்றும் வாய்ப்பும் எனக்குக் கிடைத்தது. இவ்விழாவின் பெறுபேறு பெரியார் திரு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்களுடன் நெருங்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்ததேயர்கும்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் முதன் முதல் நடாத்திய பட்டமளிப்பு விழாவின்போது தமிழின் சில துறைகளிலே துறைபோன சில அறிஞர்கள் சிறப்புச் செய்யப்பட்டனர். அவர்களுள் திரு. மு. ஞானப்பிரகாசமும் ஒருவராவர். சைவ சித்தாந்தத்துறையிலே அவருக்கிடுந்த அறிவுபற்றி யாவரும் அறிந்துள்ளனர். “He was a rare man in many respects. Fore most he was a Scholar Second to none in Saiva Siddantha philosophy” என்று சமஸ்கிருதப் பேராசிரியர் எம். எச். எவ். ஜயகுரியா புகழாரம் சூட்டியுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்துப் புலமை மரபின் அடிப்படைகளுள் ஒன்று அம் மரபு சார்ந்தவர்கள் சிலர் சைவ சித்தாந்தத்திலே பெருவிருப்பும் ஈடுபாடும் கொண்டோராய் இருந்ததே. இச்சிலருள் திரு. மு. ஞானப்பிரகாசமும் ஒருவராவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் இவருடைய சைவ சித்தாந்த அறிவினு நன்கு மதித்து “சைவசித்தாந்த வித்தகர்” என்னும் பட்டத்தினை வழங்கி இவரைச் சிறப்பித்தது.

யாழ்ப்பாணத்துச் சைவசமயப் பண்பாட்டின் இன்னொரு சிறப்புக்கூறு புராணப்படன மாசும் பிற்காலத்திலே மிகக் கற்றவர்கள் புராணப்படனஞ்சு செய்வதிலே அதிகம் ஆர்வம் காட்டுவதின்லை. திரு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் இதற்கு விதிவிலக்கானவர். ஒரு தடவை ஏழாலையில் அவர் புராணப்படத்திற்கு பயன் சொல்லிய திறத்தினை நேரே கண்டு கேட்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது.

பரமேஸ்வர நம்பிக்கை நிதியத்தின் தலைமைப் பொறுப்பைப் பெரியார் ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர் அவரை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வளாகத்தினுள் பல தடவைகள் சந்திக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. வெற்றிலையாற் சிவந்தவாய் சிவந்த மேனி. அவர் தோற்றுமே ஒரு தெய்வத் தன்மை கொண்டது. அவருடைய உள்தோற்றுத்தினையும் வெளித் தோற்றுத்தினையும் நன்குணர்ந்த ஒருவர் “He was clean being, pure and bright, like the glowing embers of the Sacrificial fire” என்று கூறியுள்ளது பொருத்தமாகவே தென்படுகின்றது.

பலவேறு நிலைகளிலே நின்று அவர் சமயத்தொண்டாற்றியுள்ளார். அத்தொண்டுகள் யாவும் அவரை நாம் நீணவுகூர உதவுகின்றன. கல்விமானாகிய அவர் ‘ஞானம் நிறைந்தவராகவும் அமைந்தார். இத்தகைய பெரியாரை அறியவும், பழகவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது எனக்குக் கிடைத்த பெரும்பேறேயாகும்.

புத்தொளி நல்கும் புத்தாண்டே வருக

— அன்பின் அடிமை —

ஆற்றிவு அறிந்த அறவோளின் அற நெறியில் அமைந்து தளராது நிலைநிற்றலே மனித சமுதாயம் பண்பட்டு முன்னேறப் பெருநெறியாகும். ஆறு + அறிவு ஆற்றிவு. ஆறு என்பது வழி. அஃதாவது அறவழி.

ஓவ்வொரு மனிதனும் ஒன்றினைந்து ஓரினமாக வாழ்வதே சமுதாயம் எனப் படும். சமுதாய வாழ்வே பண்பாட்டு நிலைக்களம் எனப் பெரியோர் பகர்வர். இந்நிலைக்களம் நிலைக்க அறங்காறும் அவை யத்தாரின் அடிச்சுவட்டில் அவர்களின் நல்லாரமைந்த கோட்பாடுகளை நாம் அநுசரித்தல் இன்றியமையாதது.

சமுதாய வளர்ச்சியின் உயிர் நிலையாக இரு பிரதான கோட்பாடுகளை அவர்கள் பெருநோக்காக தந்திருக்கிறார்கள். ஒன்று பண்டிகை மற்றது நோன்பு. உடலை ஒம்பப் பண்டிகை. உயிரை ஒம்ப நோன்பு. இந்த இரண்டு கோட்பாடும் ஒன்றுக்கொன்று இனைபிரியாதவையாகும். பூரணப்படுத்துவன் ஆகும்.

தைப்பொங்கல், புத்தாண்டு, தீபாவளி உடலை ஒம்பும் பண்டிகைகள், உயிரை ஒப்பவே உடல் உபகரிக்கப்பட்டது. “உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே” என்பது மந்திரம்.

பண்டிகைகளில் புத்தாண்டுப் பண்டிகை புத்தொளி நல்குவது. மனித நேயத்தையும் சகோதரத்துவத்தையும் தேசியத்தையும் மலரச்செய்வது புத்தாண்டெனில் மிக கார்யாகாது.

பகலவன் மேடராசியில் பிரவேசிக்கும் காலம் புத்தாண்டாகும். சிங்கராசியின் ஆட்சிநாதனாகிய இவர் மேடராசியின் உச்சனாவார். இப்புண்ணிய காலம் இந்து - பெளத்த சமயத்தவருக்கு உரிய உடைமையாகும். தொன்மையாக வரும் இந்த உண்மையை நிலையாகப் படர நாம் பேணுதல் வேண்டும். “பழமை பழமை என்று பாவனை பேசலன்றி, பழமை இருந்த நிலை பாமர ரேதறிவார்” என்றார் பாரதியார். நன்மையிலிருந்துதான் நன்மையை அடையமுடியும் என்பது முடிந்த முடிபு.

எங்கள் ஈழநாட்டில் தமிழர்-சிங்களவர் என்னும் இருபாலாராலும் புத்தாண்டு கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த இருபாலாரும் புத்தாண்டு என்ற இணைப்புப் பாலத்தால் ஒன்றினைக்கப்படுகிறார்கள். இவ்விணைப்பே நல்லினத்தின் உண்மையான மையப்புள்ளியாகும்.

எந்த ஒரு நாட்டினதும் கலாச்சாரப் பண்பு, ஒரு மையப்புள்ளியை வைத்தே தனித்துவமும் சுதந்திரமும் பெறுகின்றது எனச் சால்நோர் உரைப்பர். இம்மையப் புள்ளியின் ஒரங்கமான புத்தாண்டு ஈழத். தின் இரு இனங்களையும் ஒருமைப்படுத்தும் பெற்றிவாய்ந்த சிறப்பினை உடையது.

புத்தாண்டு பெரும்பாலும் இளம் சிறுவர்களையே பூரிப்படையச் செய்கிறது. வளர்ந்தோரின் உறவுகளை வலுவடையச் செய்கிறது. மனித நேயத்தை வளம்படுத்துகின்றது. ஓவ்வொரு இல்லங்களும் மங்கலகரமாகவும் மங்களகரமாகவும் பூரணப்படுத்தப்

படுகிறது. இனிய பண்டங்கள் ஆக்கப்பட்டு பரிமாறப்படுகிறது. சிறார்கள் உடற்றுயிட்டு செய்து மனத்தாய்மையுடன் புத்தாடை அனிந்து பூரிப்பாக வீளங்குவார்கள். ஒவ்வொருவரினதும் மனவிருள் மாய, புத்தொளி மலர்கிறது. “எந்நாளும் இன்பமே” என்ற அருள்வாககுப் பலித்துப் பொலிகிறது.

உறவும் சுற்றமும் ஒவ்வொரு குடும்பத்தையும் சேர்ந்தது. உறவினர் ஊறு நேரிடுங் கால் உதவுவர். சுற்றம் கேள்வரசம் தன்மையில் உடல்நலம் உள்ளுவும் விசாரிப்பவர்கள் இவர்களோடு அன்புப் பிணைவு, புத்தாண்டால் புத்தொளி பெறுகின்றது, எப்படி நாம் நேரக்கணாலும் சிறுவர்களின், உடற்பாங்கும், உள்பாங்குமே புத்தாண்டின் புத்தொளி இலட்சியம். பெற்றாரின்பேறு புதல்வர் என்பது தெளிந்த உண்மை. “தம்பொருள் என்பதம்மக்கள்” என்பது தமிழ்மறை, தமக்கென மக்கள் பிறப்பதுதான் தம்பெருளாகும். சித்தத்தின் தெளிவைப் பெற்றவரே பெற்றார். இந்தப் பேறை தவறாது பெறுபவரே புதல்வர். எனவே சித்தத் தெளிவைப் பெற்ற பெற்றோரின் அடிச்சுவட்டை பின்பற்றியே இளஞ்சிறுவர் நற்பண்பைப் பெறுவர். புத்தாண்டில் இப்பேறு முளைவிடுகிறது.

இனி, புத்தாண்டில் வீரமும், தீரமும் விளைவதை நாம் காணலாம். சாகசங்கள் மக்கள் உள்ளங்களை உன்னதப்படுத்துகின்றன. போர்த் தேங்காய் அடித்தல், வண

திற் சவாரி, தாச்சிப் போட்டி, கரப்பந்தாட்ட போட்டிகள் என்பன இடம் பெறும். உக்கிரமாக நிகழும் இச்சாதனைகளை நேரிற் பார்வையிடும் மக்களின் உள்ளும் வீரதீர்த்தைப் பெறும் என்பதின் ஜயமின்று. இங்கு போதனையைவிட சாதனையே சிறந்த சாத்தியமாகிறது,

இந்தச் சாத்திய சாதனைகளால் எங்களுக்குள் உறங்கிக் கிடக்கும் வலுவான பேராற்றல் வெளிப்படுகின்றது. பலவீனமே எங்கள் பேராற்றலை மாயத்திரையிட்டு மறைக்கிறது.

அடிமை மனப்பான்மையால் நாம் பலவீனராக இருக்கிறோமே அன்றி, உண்மையில் நாம் பலவீனர் அல்ல. பலவீனமும் ஒற்றுமையின்மையுமே எங்கள் தனித்துவதையும், சுதந்திரத்தையும் குழிதோண்டிப் புதைக்கின்றன. இந்த ஊனங்கள் நீங்க எங்கள் உரிமையான ஞானமே வெளிப்பட சமுதாயப் பண்பாடுகள் வழிகாட்டுகின்றன. ஆண்டுதோறும் வரும் புத்தாண்டுகள் வழிகாட்டினாலும் பழக்க வழக்க தோசத்தால் நம்மை நாமே இழக்கின்றோம். இழந்து கொண்டேயிருக்கின்றோம்.

அன்பின் வழியது உயிர்நிலை என்பதை ஓர்ந்துணர்ந்து எங்கள் அமரத்துவ வாழ்வை இந்தப் புத்தாண்டு வையகம் துயர்தீரவருகளே வாழ்த்திப் போற்றுவோமாக.

பாரதியார் கேட்ட வரம்

“பேசாப் பொருளைப் பேச நான் துணிந்தேன்
கேட்கா வரத்தை கெட்க நான் துணிந்தேன்
மனமீதுள்ள மக்கள், பறவைகள்
விலங்குகள், பூச்சிகள், புற்புண்டுகள், மரங்கள்
யாவும் என் விணையால் இடும்பை தீர்ந்தே
இன்புற்று அன்புடன் இளங்கி வாழ்ந்திடவே
செய்தல் வேண்டும், தேவ தேவா! ”

இன்னுயிர்களுக்குச் செய்யும் பணியே இறைவனுக்குச் செய்யும் பணியாகும் என்று சிந்தித்துத் தெளிந்த ஆனமருளி பாரதியார்வழி நாமும் நிற்போமாக.

திராவிட வேதம்; திருமுறைகள் பண்ணிரண்டும்

— ப. சந்திரசேகரம் —

திருவருளை நல்கும் தெய்வீக்கலையே இசை. கி. பி. 7-ம் நூற்றாண்டில் திருஞான சம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும், கி. பி. 8ம், 9ம் நூற்றாண்டுகளில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் மற்றும் ஆழ்வார்களும் பண்ணிசை வளர்த்தனர். இதற்கு முன்பே திரேதாயுகத்தில் இலங்கையை ஆண்ட இராவணன் பண்ணிசை மேதையாக இருந்து வந்தான்.

நாயன்மார் அடிச்சவட்டில் வந்தவர்கள்தாம் கருநாடக இசை மும்மூர்த்திகள். பாட்டுக் கச்சேரிக்குப் பக்கவாத்தியம் வாசிக்கும் முறை திருஞானசம்பந்தர் காலத்திருந்தே வந்த பழக்கமாகும், சம்பந்தர் பாட திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரும் அவர் மனைவியாராகிய மதங்களுமானியாரும் யாழ் பக்கவாத்தியமாக வாசித்து வந்தனர்.

தமிழிசையான, தேவாரப் பண்ணிசை மிகப் பழமையானது. கருநாடக இசை பின்வந்தது. தெலுங்கிசை 18-ம் நூற்றாண்டில் வந்தது. தேவாரத்தை “தமிழ் மறை” என்றே சொல்வர். நாயன்மார்கள் வாயிலாக இறைவனையே பாடியவையே தேவாரம். ஆகவே அது வேதம் ஆயிற்று, “தமிழோடு இசை கேட்கும் இச்சையால் காசு நித்தம் நல்கினார் இறைவன். முருகப்பெருமான் இசைக்கு உருகுபவர். ஐந்தாறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட அருணகிரிநாதர் பண்ணிசையால் பாடிய திருப்புகழுக்குத் தன்னைப் பறிகொடுத்தவர் முருகன்.

பண்கள் இசையின் உயிர்நாடி. இப்பண்கள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு வந்தவை. இதற்கு வெகுகாலத்தின் பின்பு வந்ததே கருநாடக இசை. கருநாடக சங்கிதத்திற்கு மூலவேர் “பண்ணிசை”. பல்லவர் பாண்டிய மன்னர் காலத்தில் ‘தமிழிசை - பண்ணிசை’ செங்கோலோச்சியது. ராச்சியமாறுதல்களினால் கலை, கலாச்சாரம் மாறியது. கிறிஸ்த்து வக்கு முற்பட்ட பல்லாண்டுகாலத்திற்கு முன்பே பண்ணிசை தோன்றியது. அப்பண்ணிசை கி. பி. 3ம் நூற்றாண்டு முதல் 1இம் நூற்றாண்டு வரை இருந்து வந்தன்னாது. முவேந்தர் பல்லவர் முதலானோர் தேவார இசையைப் போற்றி வந்தனர்,

தியாகையருக்கு வழிகாட்டி சம்பந்தர். சம்பந்தர் தமது தேவாரப் பதிகங்கள் ஒவ்வொன்றின் ஈற்றிலும் தமது பெயரை “முத்திரையாக நமும்பொழில்காழியுள் நூன் சம்பந்தன் கூறும் பொருளாற் சொன்னார்” என்று பாடியிருப்பது போல, தியாகையரும் தமது தெலுங்கு உருப்படிகளில் “தியாகரார்ச்சித்-திபாகராஜ சிதுந” எனத் தமது பெயரை முத்திரையாகப் பொறித்துப் பாடியுள்ளார்.

எமது தமிழ் இலக்கிய மரபில்கூட இக்காலம் பழைய இலக்கிய தமிழ் கவிதை மரபு மாறி இக்காலம் “வசனகவிதை” மிககோங்கியுள்ளது. நமதிசையிலும் தற்காலம் திரை இசை மற்றும் நவீன இசைக்குப் பெரும் கிராக்கி ஏற்பட்டுள்ளது. அதோர்தியில் நமதிலங்கை இசையுலகிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் எமக்கவசியம் வேண்டும்.

தாம்தாம் அறிந்தும் மக்கள் அனைவருக்கும் புரியும் அவரவர்தம் சொந்தப் பாஸூயிலேயே இசைபாடுவதும் மக்கள் சமுதாயத்திற்கு அவசியம் வேண்டுவதோன்று, ஆலயவழிபாட்டில் தேவாரப் பண்ணிசைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்திய பெருங்கோவில் ஸ்தலங்களின் திருவிழாக்களில் தேவாரத் திருமுறை திவ்விய பிரபந்தம் பாடுவோரை சுவாமி திருவுலாவீதிவழி வரும்போது சுவாமிக்கு முன்னேயும் சுவாமி திருவருவங்களின் சின்பு வடமொழி வேதம் ஒதுவார்களை ஒதச்செய்யும் முறை இருந்து வந்துள்ளது.

சம்பந்தர் அப்பர் இருவரும் கூடினர். நாஞ்சும் இன்னிசையால் நற்றமிழ் பரப்பினர். பல்லாயிரம் அடியார்கள் இத் தேவாரத் தமிழ்சையைக் கேட்டிருகினர். சித்திரை, வைகாசி ஆனி, ஆடி மாதங்கள் நால்வர் திருநாட்களாகும். இந்நாள்கு மாசங்களும் சமயகுரவர் வழிபாட்டு மாதங்களாகும். சித்திரை மாதம் தொண்டர் விழாக்காலம். வைகாசியில்தான் அநேகமாக இசை பண்ணிசை விழாக்கள் நடாத்த வேண்டும். காரணம் இசையில் வல்ல சம்பந்தர் பிறந்த மாதம் வைகாசி.

தைமாதத்தில் திருவையாற்றில் “தியாகராஜ்” இசை மகோற்சவம் நடப்பது போல இலங்கையில் தமிழர்கள் வாழுமிடங்கள் தோறும் நாயன்மார்கள் தினங்களில் தேவாரத் திருமுறைப் பண்ணிசைப் பெருவிழா நடத்தப்படலவசியமானது.

இதே ரீதியில் “ஆண்டாள்” திருப்பாவை விழாவும் நடாத்தப்பட வேண்டும். மக்கள் தம் வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய முறையில் நமது நடைமுறைக்கட்டு, சுற்றம் சூழ் நிலைக்கு, நம் நாட்டிற்கு, நமதினத்திற்கு ஏற்ப நமது தாய்ப்பானையில் தான் கேட்போர், பாடுவோர் இருபிரிவினருக்கும் பயன்படும் முறையில் அவரவர் அப்பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து இசையை ரளித்து பக்தி பரவசத்தோடு இன்புறும் நிலைமைக்கு ஏற்ற இசைக்கல்வி நம் நாட்டிற்கு அவசியம்.

உலக வாழ்க்கையே ஞானவாழ்க்கை என்பதற்கறிகுறியாக மக்கள் அதிகாலையில் எழுந் திருப்பதற்கு பள்ளி எழுச்சி திருவெம்பாவைப் பாடல்களும், நித்தியழை நேரங்களில் அவ்வாப்போது சந்தர்ப்பங்கட்கேற்ற தேவாரங்கள் பாடவும் ஒழுங்குகள் உள்ளன. மழை பெய்ய வேண்டுமாயின் “மேகராகக் குறிஞ்சி” பாடவேண்டும்.

தஞ்சாவூர் பெரிய கோவிலில் நாள் தோறும் தேவாரம்பாட 49 பேரை ஒதுவராக ராஜாஜாலைசோழன் தியமித்திருந்தான். தேவாரம் ஒதுதல் வடமொழி வேதமோதுதலுக்குச் சமமாகக் கருதப்பட்டது.

பழங்காலத்தில் கோவில்களில் “தேவனையே” நாயராகக் கொண்டு அதற்குச் சின்னமாக கழுத்தில் அக்காலத்தில் பெண் அடியார்கள் “பொட்டு” கட்டியிருந்து வந்தனர். இவர்கள் கோவில் அபிடேகத்திற்கு நீர் அள்ளுபவர்களாகவும் மாலைகட்டுபவர்களாகவும் பள்ளி எழுச்சி பாடுபவர்களாகவும், மற்றுமிதர கோவில் தொண்டுகள் செய்பவர்களாகவும் பூசா நேரங்களில் ஆன்தநடனம் ஆடுபவர்களாகவும் இருந்து வந்தனர். இவர்கள் கோவில்களின் மானிய செலவிலேயே இருந்து வந்தனர். இத்தேவ அடியார்கள் பொட்டுக் கட்டிய வர்கள் இறந்தால் கோவிலிருந்துதான் ஈமச்சடங்கிற்கான பொருட்கள் செலவு செய்யப்படும். அன்றைய தினம் இறைவனுக்கு கோவிலில் “ழூஜை” கிடையாது. இறைவன் தன் நாயகியை இழந்த துக்கத்தில் அன்றிருப்பதாகச் சம்பிரதாயம் உண்டு.

மகாபாரத காலத்தில் இசைக்கலை புரட்சிகரமாக மாறியது. முன்பிருந்த ‘சீவமதம்’ மாறி கண்ணபிரான்து காலமாகியது, கண்ணனுடைய சிஷ்யர்கள் சுபத்திரை அருச்சனன் இக்கலைகளில் வல்லவர்களாயினர். இராச்சியமாறுதல்களினால் பக்திபரவசம் நிறைந்த கலை கள் பழைய பண்பாட்டினின்றும் வழுவி உலக இன்பக்கங்கட்கான முறையில் மாற்ற மடைந்தன. மங்கையின் காற்சதங்கை ஒலிக்கலையாக மாறியது. பக்திச்சவைமாறி கலை கலைக்காக வென்ற வீரு உணர்ச்சி மேலோங்க நாம் கலைகளை வளர்த்துவரும் காலமிது. இந்திலை மாறவேண்டும். யாழ்ப்பாணத்திசை “தமிழிசை” யாக வேண்டும். அதனுள்ளும் தேவாரத் திருமுறை இசை தமிழிசையின் உயிர்நாட்யாக மூலத்தளமாக இருந்து வரவேண்டும். நாயன்மார், அருணகிரி ஆதியோர் அடிச்சுவடில் யாழ்ப்பாணத்தவர் இசை இருந்து வர வேண்டும்.

உணவு

உட்கொள்ளும் உணவு எனியதாகவும் சத்துள்ளதாகவும் இருக்க வேண்டும். பசி இல்லாது உண்ணக்கூடாது. மிகுந்த பசிக்கும் இடம் தரலாகாது. மிகுதி யாக உண்பவன் யோகி ஆகமாட்டான். அளவு கடந்து பட்டினி போடுபவனும் யோகி ஆகமாட்டான். மிகுதி யாக உறங்குபவனும் அறவே உறங்காது இருப்ப வனும் யோகி ஆகமாட்டான். அறவே வேலை செய்யாதவனும் அளவு கடந்து வேலைசெய்பவனும் யோகத்தில் வெற்றியடைய மாட்டார்கள். அளவான உணவும் அளவான உடற்பயிற்சியும் அளவான உறக்கமும் யோகத்தில் வெற்றியடைவதற்கு அவசியமாகின்றன. ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குப் பொருத்தமான உணவைத் தாங்களே தீர்மானம் செய்யவேண்டும். ஒருவருக்குப் பொருத்தமான உணவை எது என்று மற்றொருவர் தீர்மானம் செய்யமுடியாது. பொதுவாகப் பரபரப்பை ஊட்டும் உணவை ஒதுக்கிவிட வேண்டும். நாம் எடுத்துக்கொண்ட தொழிலுக்கு ஏற்ப உணவை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். வெள்ளைப்பூண்டு, பட்டைச்சோம்பு போன்ற வாசனைப்பொருட்கள் கலந்த உணவை ஒதுக்கிவிடவேண்டும்.

மாமிச உணவை விட்டுவிடவேண்டுமா? என்று பலர் கேட்கின்றனர். டீராம கிருஷ்ணர் பகர்வதாவது- “நீ என் ஒன்றை விடவேண்டும்? அதுவே உண்ண விட்டு விடும்.” இயற்கையில் எதையும் நாம் வெறுத்து ஒதுக்க வேண்டியதில்லை. மாமிச உணவைச் சாப்பிடமுடியாத நிலை உன் வாழ்க்கையில் வந்து அமையும். மனம் பரிபாகம் அடையும்போது நீ மாமிச உணவைச்சாப்பிட முடியாது. அதைப் பார்க்கும்போது உனக்கு அருவருப்பாகத் தோன்றும். நீ எதை விட்டொழிக்க வேண்டும் என்று போராடிக்கொண்டிருக்கிறாயோ அதை நீயே வெறுத்து ஒதுக்கும் காலம் வந்து அமையும்.

தொகுப்பு க. கணகராசன
ஆதாரம் தர்ம சக்கரம்

இறைவனின் கையில் நாழும் ஒரு கருவி

மின்சாரம் பாய்வதற்குக் கம்பி சாதனமாக இருப்பது போல் இறைவனின் ஆற்றல் செயற்படுவதற்கு நாம் ஒரு கருவியாக இருக்கிறோம். இதனை நாம் நன்கு உணர்ந்து கொண்டோமானால் எமது ஆற்றல்கள் எல்லாவற்றிற்கும் இறைவனே மூலகாரணமாக இருக்கிறான் என்பதனை நன்குணர்ந்து கொள்ளலாம். இதன்பின் ‘‘நான்’’ ‘‘எனது’’ என்ற அகங்கார, மகாபார உணர்வுகளுக்கு இடமேது?

தொல் வினைகள் தொலைந்து போக

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனார் திருப்பதிகம்

திருப்பிரம்புரம்

(இது சீர்காழி எனப் பிரசித்தமாய் வழங்கப்படும் தலம். ஜிமுப்புரம் மாயவரம் மார்க்கத் தில் சீர்காழி புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து ஆலயம் நூற்று மைல் தூரத்திலுள்ளது தேசப்ப படத்தில் 1 என்ற எண்ணால் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது)

பண் - நட்பாடை

முதலாந் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

1. தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவென் மதிகுடிக் காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசியென் உள்ளங்கவர் கள்வன் ஏடுடைய மலரான்முனை நாட்பணிற் தேத்த அருள் செய்த பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மா னிறன்றே.
2. முற்றலாமையின நாகமோடேன முளைக்கொம்பவை பூண்டு வற்றலோடு கலனாப்பலி தேர்ந்தென துள்ளங்கவர் கள்வன் கற்றல் கேட்டலுடையார் பெரியார்கழல் கையால் தொழுதேத்தப் பெற்ற மூந்த ப்ரமாபுரம் மேவிய பெம்மா னிவன்றே
3. நீர்ப்பந்த நிமிர்புன்சடை மேலோர் நிலாவென் மதிகுடி ஏர்பரந்தழை வெள்வனை சோரளன் உள்ளங்கவர் கள்வன் ஊர்ப்பந்தவுல கின்முதலாகிய ஒசுரிது வென்னப் பேர்ப்பந்த பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மா னிவன்றே
4. விண்மகிழ்ந்த மதி லெய்த துமன்றி வினங்குதலை யோட்டில் உண்மகிழ்ந்து பலதேரிய வந்தென துள்ளங்கவர் கள்வன் மண்மகிழ்ந்த அரவம் மலர்க்கொன்றை மலிந்தவரை மார்பிற் பெண்மகிழ்ந்த பிரமாபுரமேவிய பெம்மா னிவன்றே
5. ஒருமை பெண்மையுடையன் கடையன் விடையூரும் இவனென்ன அருமையாகவுரை செய்ய அமர்ந்தென துள்ளங்கவர் கள்வன் கருமை பெற்ற கடல் கொள்ள மிதந்ததோர் காலம் இது வென்னப் பெருமை பெற்ற பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மா னிவன்றே.
6. மறைகலந்தழலி பாடலோ டாடல ராகி மழுவேந்தி இறைகலந்த இன வெள்வனை சோராளன் உள்ளங்கவர் கள்வன் கறைகலந்த கடியார் பொழில் நீடுயர் சோலைக்கதீர் சிந்தப் பிறைகலந்த பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மா னிவன்றே

7. சடைமுயங்கு புனலன் அனலன் எரி வீசிச் சதிரவெய்த உடைமுயங்கும் அரவோடுழிதந் தென் துள்ளங்கவர் கள்ளன் கடல்முயங்குகழி சூழ் குளிர் கானல் அம்பொன்னஞ் சிறகன்னம் பெட்டமுயங்கு பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மா னிவன்றே
8. வியரிலங்குவரை யுந்திய தோன்களை வீரம் விளைவித்த துயரிலங்கை யரையன் வளிசெற்றென துள் ளங்கவர் கள்வன் துயரிலங்கும் உலகிறபல ஊழிகள் தோன்றும் பொழு தெல்லாம் பெயரிலங்கு பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மா னிவன்றே
9. தானுதல் செய்திறை காணிய மாலோடு தண்டாமரையானும் நீணுதல் செய்தொழியந் நிமிர்ந்தானென துள்ளங்கவர் கள்வன் வானுதல் செய்மகளீர் முதலாகிய வையத்தவ ரேத்தப் பேணுதல் செய் பிரமாபுரம் மேவிப பெம்மா னிவன்றே.
10. புத்தரோடு பொறியில் சமனும் புறங்கூற நெநிநில்லா ஒத்த சொல்ல உலகம்பலி தேர்ந்தென துள்ளங்கவர் கள்வன் மத்தயானைமறு கவ்வுரி போர்த்ததோர் மாயம் இது வென்னப் பித்தர்போலும் பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மா னிவன்றே
11. அருநெறியமறை வல்ல முனியகன் பொய்கை யலர்மேய பெருநெறிய பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மாவிவன் தன்னை ஒகுநெறியமனம் வைத்துணர் ஞானசம்பந்தன் உரைசெய்த திருநெறிய தமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்தல் எளிதாமே திருச்சிற்றங்பலம்

கவாமி பெயர்: பிரமபுரீசவரர்
தோனியப்பர்

தெவி: திருநிலைநாயகி
பெரியநாயகி

பதிக வரலாறு: மூவாண்டுக் குழந்தையாம் திருஞானசம்பந்தர் தன்னைக் குளக்கரையில் அமரச்செய்து நீரில் மூழ்கி ஸ்நானம் செய்து பின் ‘அகமருடணம்’ என்ற தருபணங்கருதி மீண்டும் நீரில் மூழ்கிய தந்தை சிவபாதவிருதயரைக் காணாது, தந்தையை விட்டுக் கணமும் பிரிந்திரார் என்பதை வெளிப்படைக் காந்தணமாகக் கொண்டு திருவருள் பெற வேண்டிய செவ்வியுண்டாதலாலே, ‘‘அம்மே! அப்பா!’’ என்று கூறி திருத் தோணி புரச்சிகரத்தை நோக்கிக் கதறியழ, இறைவர் இறைவியுடன் விடையின்மேல் வந்தருளி இறைவியைக் கொண்டு போன்வளினத்தில் பாலைக்கறந்து ஊட்டச் செய்ய, அம்மையும் அப்பாவிலே எண்ணரிய சிவஞானங் குழைத்து ஊட்ட, அதை உண்ட அளவிலே திருஞானசம்பந்தர் பரஞானம், அபரஞானம் யாவும் ஒதாதே உணர்ந்தார். பின் நீரினின்றும் வெளி வந்து கரை சேர்ந்த சிவபாதவிருதயர் குழந்தை பாலுண்ட அடையாளங்களைக் கண்டு ஒரு சிறு கோலினை எடுத்து ஒச்சி “எச்சில் மயங்கிட உனக்குப் பால் கொடுத்தாரைக் காட்டு!” என வினவ, சுட்டிக்காட்டி அங்க அடையாளங்களுடன், ‘‘என்னை இது செய்த பிரான் இவனே’’ என்று தந்தைக்குக் காட்டுவதுபோல உலகத்தவர்க்கு இறைவரைக்காட்டி யருளிய முதற்றிருப்பதிகம் இது.

பொறிப்புரை:

1. தோடு அணிந்த திருச்செவியுடையவனாய இடப வாகனத்தின் மீது அமர்ந்து ஒப்பற்ற தூய்மையான வெண்ணிறமுடைய சந்திரனைச் சிரத்திலே யணிந்துகொண்டு, சுடுகாட்டுச் சாம்பலைத் தன்மேனி முழுவதும் தளித்துக் கொண்டு. என் உள்ளத்தைக் கொள்ளலைகொண்ட

கள்வன் (யாவனெனில்) தாமரை மலரிற்றோன்றிய பிரமதேவன் முற்காலத்தில் இறைவனைப் பணிந்து வழிப்பட்டதனால் அவனுக்கு அருள் செய்த பெருமையுடைய திருப்பிரம புரம் என்னும் சீர்காழிப்பதியில் விரும்பி எழுந்தருளி விருக்கின்ற பெருமானாகிய இவனேயாம்.

2. முற்றிய ஆமையோடு, இளமையானநராகம், பன்றியின் கூரியகொம்பு (கோரைப்பல்) ஆகியவைகளை அணிகலன்களாகக் கொண்டு, தசை உலர்ந்துபோன பிரமகபாலத்தைக் கூற விரும்பதியாகக் கையிற்றரித்து அதில் பிச்சையேற்று எனது உள்ளத்தைக் கொள்ள கொண்ட கள்வன் (யாவனெனில்) கற்றலும் கேட்டலுமூடைய பெரியோர்கள் தங்கள் கரங்களால் தன்கழல்களை வணங்கிப் போற்ற விடையின் மேலேறி அருள் செய்த திருப்பிரம புரம் மேவிய பெருமானாகிய இவனேயாம்.

3. கங்கைத்தி தங்கி நிற்கின்ற நீண்ட சடையின்மேல் ஒப்பற்ற வெண்மை ஒளி பொருந்திய சந்திரனைச் சிரத்தில் அணிந்து அழகுமிக்கதாக அடுக்கப்பட்ட கைவளையல்கள் கழன்று விழும்படியாக என் உள்ளத்தைக் கொள்ள கொண்டவன் (யாவனெனில்) பதிகள்பல நிறைந்த இப்பார்மீது ஒப்பற்ற பதி இது என்று சொல்லும்படி மிக்க புகழ்பெற்ற இத்திருப்பிரமபுரத்தில் விரும்பியுறைகின்ற பெருமானாகிய இவனேயாம்.

4. ஆகாயத்தில் செருக்குடன் திரிந்த மூம்மதில்களையும் ஏரித்தது மட்டுமன்றி பிரமனது மண்ணையோட்டிலே மனமகிழ்ச்சியுடன் பலியேற்கவந்து எனது சித்தத்தைக் கொள்ள கொண்ட கள்வன் (யாவனெனில்) புற்றுக்குள் வசித்துலை விரும்புகின்ற பாம்பு, கொண்றை மலரும் நிறைந்து விளங்கும் மார்பில் இடப்பாகத்தில் உமாதேவியாரை வைத்து மகிழ்ந்த இத்திருப்பிரமபுரத்தில் விரும்பியுறையும் பெருமானாகிய இவனேயாம்.

5. ஒரு பாகத்தில் பெண்ணையுடையவன், சடைமுடியான், இடபவாகனத்தில் பவனி வருபவன் இவன் என்று யாவராலும் துதிக்கப்பட அதன்மீது அமர்ந்து எனது உள்ளத்தைக் கொள்ள கொண்ட கள்வன் (யாவனெனில்) கருமை நிறங்கொண்ட கடலால் ஒரு காலத்திலே உலகெல்லாங் கவரப்பெற்ற பொழுது இது ஒரு தோணிபாகி மிதந்தது என்னும் பெயர் பெற்ற இத்திருப்பிரமபுரத்திலே விரும்பியுறையும் பெருமானாகிய இவனேயாம்.

6. ஸ்வரங்களோடு கூடிய வேததங்களோடு திருக்கூத்தினையும் உடையவராய் மழுவேந்தி என்கையிடத்தே கூட்டமாய்ப் பொருந்தியிருக்கின்ற வெளிலி ஒளிபடைத்த வளையல்கள் ஒவ்வொன்றாய்க் கழன்று போமாறு என்னுள்ளத்தைக் கவர்ந்து கொண்டவன் யாவனெனில் இருள் நிறைந்தும் மனம் மிதந்ததுமான பொழில்களிடத்தும் நீண்டு உயர்ந்த சோலைகளிடத்தும் ஒளிக் கிரணங்கள் சிந்துமாறு சந்திரன் தவள்கின்ற இத்திருப்பிரமபுரத்திலே விரும்பி யுறைகின்ற சிவபெருமானாகிய இவனேயாம்

7. சடையிலே சங்கையுடையவன் கையினில் ஏந்திய தீ உடையவன். அத்திலீசி அதனால் அழகு ஏற்பட. உடலிலே கச்சாகப் பொருந்திய பாம்போடு திரிந்து எனது உள்ளத்தைக் கொள்ள கொண்டவன் (யாவனெனில்) கடலோடு கலக்கின்ற உப்பங்கழிகள் சூழ்ந்த குளிர்ச்சியுடைய சோலைகளில் பொன்னிறம் பொருந்திய சிறுகளையுடைய அன்னங்கள் தங்கள் பெட்டகளைத் தழுவுகின்ற இத்திருப்பிரமபுரம் மேவிய பெருமானாகிய இவனேயாகும்.

8. திருக்கைலாய் மலையைப் பெயர்த்தெடுக்க வியர்ஷை மிகுந்த தோள்களால் வீரத்தண்மையைத் தோற்றுவித்த இராவணனுடைய அவ்வாற்றலையழித்து எனது உள்ளத்தைக் கொள்ள கொண்ட கள்வன் (யாவனெனில்) துண்பங்கள் மிக்க இவ்வுலகில் பல ஊழி (பிரளை) வெள்ளங்கள் தோன்றும் போதெல்லாம் எனைய உலகம் அழியத் தான் அழியாது

ஒவ்வொரு பெயருடன் விளங்கப்பெற்ற இத்திருப்பிரம்புரத்தில் விரும்பி உறைகின்ற பெருமானாகிய இவனேயாகும்.

9. திருமாலும், பிரமதேவனும், முறையே திருவடியையும் திருமுடியையும் குறிவைத்துக் கொண்டு இறைவனைக் கானுமாறு பேருரு எடுத்துத் தேடியும் காணாது அவர்கள் தோல்வியுறச் சோதியுருவாய் வெளிப்பட்டு நின்றவனாகிய எனது உள்ளத்தைக் கொள்ள கொண்ட கள்வன் (யாவனெனில்) ஒளிவீசும் நெற்றியையுடைய பெண்களும் மற்றும் உலகத்தவரும் வணங்க அவர்களைக் காத்தருஞ்சின்ற இத்திருப்பிரம்புரத்தில் விரும்பி உறைகின்ற பெருமானாகிய இவனேயாகும்.

10. புத்தரும் அறிவில்லாச் சமணரும் பழித்துரைக்க வேத நன்னெறியில் நில்லாத உலகத் தவர்கள் அப்பழிக்கூற்றுக்கு ஏற்றவாறு தமக்குத் தோன்றியவற்றைச் சொல்லவும். பிச்சையேற்று எனது உள்ளத்தைக் கொள்ள கொண்ட கள்வன் (யாவனெனில்) “இது வியப்பாகிய ஓர் மாயம்” என்னும் படியாக மதம் பொருந்திய யானை வருந்த அதன்தோலை உரித்துப் போர்த்துக் கொண்ட வரும் பித்தர் போன்றவருமான திருப்பிரம்புரத்தில் மேவி யிருக்கின்ற பெருமானாகிய இவனேயாகும்,

11. அரிய நெறிகளை வகுக்கின்ற வேதங்களில் வல்லவனாகிய பிரமணால் இறைவர் பூசையின் பொருட்டு உண்டாக்கப்பட்ட தர்மரை மலர்கள் நிறைந்த விசாலமான பிரமதீர்த்தம் என்னும் தடாகத்தினையுடைய முத்திநெறியையுடைய திருப்பிரம்புரம் என்னும் இப்பதியில் மேவிய பெருமானாகிய இவனை ஒருமைப்பட்டமனத்துடன் உணர்ந்த திருஞான சம்பந்தன் பாடிய சிவநெறி காட்டுகின்ற இத்தமிழ்த் திருப்பதிகம் ஒதவல்லவர்கள் தங்களுடைய பழவினைகளைப் போக்கி கொள்ளுதல் எனிய காரியமாகும்,

எது தர்மம்

“மக்கள் அனைவரும் நடமாடும் கோவில்கள், இந்த நடமாடும் கோவில்களான மக்களுக்குச் செய்யும் தொண்டு கோவிலில் படமாக உள்ள இறைவனைச் சேர்கிறது. ஆனால் கோவில்களில் மட்டுமே செய்யப்படும் எதுவும் மக்களைச் சேருவதில்லை. எனவே நடமாடும் கோவில்களான நலிந்தோர்க்கு உதவுங்கள்” இதுவே உண்மையான தர்மம் என்று அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார் திருமூலர்.

“படமாடும் கோவில் பகவற்கொன்றீயில்
 நடமாடும் கோவில் நம்பர்க்கு அங்கு ஆகா
 நடமாடும் கோவில் நம்பர்க்கு ஒன்றீயில்
 படமாடும் கோவில் பகவற்க தாமே”

(திருமந்திரம் - 1857)

எழைகளுக்குச் செய்யும் தொண்டே இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டு என்று ஞானி திருமூலரால் இவ்வளவு உறுதியுடன் கூறப்படும் உண்மை நம் உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிய வேண்டும்.

சித்தாந்த வித்தகர் வாழ்வும் வளமும்

— திரு. சி. சக்திகிருவன் —

(செயலாளர் இந்துசமயப் பேரவை, யாழ்ப்பாணம்.)

பாரதநாடு பத்தர், பத்தினி, தத்துவ ஞானிகளை எப்படிப் பாருக்கு நல்கியதோ அதேபோல ஈழநாடும் அவ்வாற்றால் உயர்ந்து நிற்கிறது. ஈழவாநாடு சிவபூரி என்பது திருமூலர் வாக்கு. இதனை “இடைபிங்கலை யிமவானோ டிலங்கை” என்னும் அடிப்படை படுத்துகிறது. நம்மன்னில் ஆத்மீகப்பெருஞ்சானிகள் அவதரித்து மக்களை ஆற்றுப் படுத்தி யதற்கான ஆதாரங்கள் ஆங்காங்கே காண்தத்தக்கன. ஈழநாட்டிற்கும் பாரத நாட்டிற்கு மிடையே உள்ள ஆத்மீகத் தொடர்பு அளவிடற்கரியது. அங்கிருந்து இங்கிருந்து அங்குமாக ஆத்மீக ஞானிகள் சென்றுவந்தமை இதற்குச் சான்றாகிறது. ஞானிகளைத் தேடிச் சீடர்கள் அலைவது ஒன்று; ஞானிகள் தங்கள் ஆத்மீக அனுபவங்களை உணர்த்தக் கீடர்களைத் தேடி அலைவது இன்னொன்று. ஈழநாட்டின் ஆத்மீகப் பெருமையும், சிவப்பொலிவும் கடையிற் சுவாமிகளின் ஈழத்து வருடைக்கு வழிச் செய்தது. சுவாமிகளின் வருடை ஈழநாட்டில் மாபெரிய ஆத்மீகப் பேரெழுச்சியை ஏற்படுத்தி யதோடு ஒருதனி ஆத்மீகப் பாரம்பரியத்தையும் நின்று நிலவச் செய்துள்ளது. அப் பாரம்பரியத்தில் உதித்தவரே திருக்கேதீஸ்வரம் திருப்பணி சபைத் தலைவரும், பரமேஸ்வரா நம்பிக்கை நிதியத்தின் தலைவரும், முன்னாள் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி அதிபருமான சித்தாந்த வித்தகர் சைவப் பெரியார் திரு. மு. ஞானப்பீரகாசமரவர். இவர் சைவத்தமிழ்க் கல்வியுலிகில் சில காத்திரமான பணிகளை நிலைநிறுத்தியுள்ளார்.

சிவம் பெருக்கும் அவதாரம்

ஏழாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சைவப் பெரியார் 1911ஆம் ஆண்டு மார்க்கிழ மாதம் 24ந் திகதி சிவம்பெருக்கும் பிரகாசமாக அவதரித்தார். இவர் தந்தையார் கதிரிப்பிள்ளை முருகேசு. தாயார் முத்ததம்பி கிவக்கொழுந்து. இவர்களிருவரும் சைவாசார சீலம் நிறைந்த சூடும்பத்தைச் சேர்ந்த சிவநெறிச் செல்வர்கள்.

கல்வியும் ஞானகுரு தரிசனமும்

பெரியார் தனது ஆரம்பக் கல்வியை ஏழாலை திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்திலும், இடைநிலைக் கல்வியை மல்லாகம் ஆங்கில வித்தியாசாலையிலும், கற்றுவந்தார். இக்காலத்தில் கடையிற் சுவாமிகளின் குரு பரம்பரையில் வந்துதித்த சடைவரத சுவாமிகளால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட சைவசித்தாந்தப் பேரறிஞரும், வைத்திய முதலி ஞானமான அருளானந்த சிவம் என்பவரால் ஏழாலை மேற்கில் அமைக்கப்பட்ட சாது சங்க மடத்துடன் ஈடுபாடு டையவரானார். இச் சாது சங்க மடத்தில் வேதாந்த சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் பற்றிச் சாதுக்கள் கூடி ஆராய்வதும்; சத்சங்கம் முதலிய இடம் பெறுவதும் வழமை. அவரவர் நிலைக்கேற்ப விதியனுபவம், உயிரானுபவம், அருளானுபவம், ஆத்மானுபவம், ஞானானுபவம், இறைச் காட்சியனுபவம், இறைவனோடு ஐக்கியமாகும் அனுபவம், ஆகியவற்றைப் பெற்றுவந்தனர். இங்கு கூடும் சாதுக்கள் சன்னியாசிகள் இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் வீநா

யகப் பெருமானுக்கு நடாத்தும் புதோ காரியங்களிலும், சிவானுபவங்களிலும், தம் நெஞ்சைப் பறிகொடுத்த ஞானப்பிரகாசம் அருளானந்தசிவம் அவர்களைத் தனி ஞானக்குருவாகக் கொண்டார். அங்குள்ள விநாயகப் பெருமானுக்கு பூஜைகளை நிறைவேற்றுவதிலும், அதிகாலை எழுந்து ஐங்கரண் பாதம் பணிந்து அளியாமும் மஸர்தாவும் அன்பு நெறி வழுவாதவரானார். இயல்பாகவே நுண்மான் நுழைபுலம் நிறைந்த விவேகம் பெற்ற இவருக்கு கல்வி கேள்வி விளக்க ஞானங்கள் உயர்வடையத் தொடங்கிறது. இடைநிலைக் கல் வியில் தீர்ப்புப் பெற்ற இவர் உயர்தரக்கல்வியை திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் கற்றார். பின்னர் கொழும்பு பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியில் பயின்று விஞ்ஞானப் பட்டதாரியானார். இவருக்கிருந்த தமிழாங்கில சமஸ்திருதப் புலமையால் இவர் வெளிவாரியிப் பர்ட்சை மூலம் கலைப் பட்டதாரியமானார்.

புகழ் பூத்த அதிபர்

பட்டப் படிப்பு நிறைவேறிய பின் சன்னாகம் ஸ்கந்த வரோதயக் கல்லூரியில் சில காலம் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். பின்னர் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் சேவக் காலம் முழுவதும் ஆசிரியராகவும் புகழ் பூத்த அதிபராகவும் விளங்கினார்.

சைவப் பெரியார் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் கற்ற கற்பித்த காலத்தில் சைவத் தமிழ்ப் பெருவள்ளல் சேர். பொன். இராமநாதன், தமிழ்க்கடல் ஸ்ரீமான் சு. நடேசபிள்ளை ஆகியோருடன் ஏற்பட்ட தொடர்பு இவரது தேசிய ஆத்மீக உயர்வுக்கு உதவியது.

சேர். பொன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றியவர்

சேர். பொன். இராமநாதன் நம் நாட்டின் தேசியத்திற்காக உழைத்த அதே வேளை நமது மொழி மத பாரம்பரியங்களைப் பேண ஆற்றிய ஆக்கழுர்வுமான பணிகள் அடைகம், அப் பெருவள்ளலின் எண்ணத்தில் உதித்தெழுந்தவற்றில் ஒன்றே யாழ். பல்கலைக்கழக மாகும். அவர் இறைவனடி சேர்ந்தும் பல்லாண்டு காலமாக நிறைவேறாதிருந்த இவ்வெண்ணத்தை நிறைவேற்ற அஸ்தும் பகலும் உழைத்தவர் சைவப்பெரியார் திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம் என்றால் மிகையாகாது. இவர் சைவத் தமிழ் மக்களின் உயர்வுக்கு கல்வியே மூலாதாரம் என்பதை உள்ளார உணர்ந்து செயற்பட்டார்.

சைவத் தமிழ் வடிவம்

சைவத் தமிழ்க் கலாசார சின்னமாகத் திகழ்ந்த சைவப் பெரியார் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக அதிபராக இருந்த காலத்திலும் தனது சைவக் கோலத்தில் இருந்து இம்மியும் பிறழவில்லை. திருமேனி நிறையத் திருநீறு தரித்து சிவசின்னங்கள் பொலிவற மேலங்கியின்றி வேட்டி சால்வையுடன் மாணவர்களை நெறிப்படுத்தியமையை அவரது மரணவ சமூகம் இன்னும் பெருமைபடக் கூறுவதைக் கேட்டு மகிழ முடிகிறது. கணிதம், பெளதீகம், இரசாயனம் ஆகிய பாடங்களில் வல்லவர், கணை விஞ்ஞான பட்டதாரி. இவரை விரும்பிய பாடம் எது என்று கேட்டால் சைவமும் தமிழும் என்று என்று தமிழ் மூச்சுப் பாய்ந்தெழும்பக் கூறுவார். இவர் சைவத்தின் தோற்றம். தமிழின் வடிவம்.

வாணோர்களும் அறியாத வளம் பேற்றனன்

சைவப் பெரியர்களுக்கு ஸ்ரீ பார்வதி பரமேஸ்வரன் வாணோர்களும் அறியாத வளங்களைப் பல ஈய்ந்தனன். இவர் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியின் அதிபர். பரமேஸ்வரா நம்பிக்கை நிதியத்தின் தலைவர். சேர். பொ. இராமநாதனின் அன்பு வாரிசு. கடையிற் சுவாமி

களினி ஞான பரம்பரையில் உதித்தவர், இப்படிப்பல. இவற்றோடு இல்லற வாழ்வில் சடு பட்ட போதும் அங்கமல நீர் போல இல்லற ஞானியர்களே திகழ்ந்தார்.

அற்புதத்தில் அற்புதம்

அனுபுதியும் அறிவாற்றலும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற இவர் தன் உள்ளூணர்வால் கண்டவற்றை தன்னோடு அளாவளாவிப் பேசுவோருக்கு அகமகிழ எடுத்துரைப்பார். பெரியபுராணத்தில் கொண்டுள்ள பெருவிருப்பும் பக்தியும் இவர் இதற்குப் பயன்கூறும் போது பளிச்சிடும். இவர் தன் ஞானானுபவத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட ஏழாலைச் சாது சம்க மடாலயத்தில் வருடா வருடம் பெரியபுராண படன்த்தைச் சிறப்புற நடாத்தி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இப்புராணபடனைப் பூர்த்தி விழா மூன்று தினங்கள் நடை பெறுகின்றன. இது சைவத்தின் உள்ளார்ந்த உண்மையை உணர்த்தி நிற்கும் பக்திப் பெரு விழா. முதல் நாள் நம்பியாண்டார் நம்பி பொல்லாப் பிள்ளையாருக்கு பூஜை நடத்தும் பாங்கில் பிள்ளையாரை எழுந்தருளச் செய்வதும்; இரண்டாம் நாள் திருமுறை ஏடுகளைக் கண்டறியும் நோக்கில் நால்வரை எழுந்தருளச் செய்வதும், முன்றாம் நீராள் ஆடிச்சோதி யில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சேரமான் பெருமான் நாயனாருடன் திருக்கைகளர்யம் செல் லும் காட்சியும் விழாக்களாக அமைக்கப்பட்டமை அற்புதத்தில் அற்புதம்.

தமிழகம் போற்றும் சைவசித்தாந்தப் பேரறிஞர்

சைவசித்தாந்தத்தை இவரது ஞான குருவான அருளானந்தசிவம் மூலம் தெளிவுற அறிந்து கொண்ட இவர் சைவசித்தாந்தப் பெருங்கடலாகத் திகழ்ந்தார். சைவப்பெரியார் விவபாதசுந்தரனார் அன்பிற்குப் பாத்திரமானவர். ஈழநாட்டிலும், தமிழகத்திலும் நடை பெற்ற சைவசித்தாந்த மாநாடுகளிலும் சைவ விழாக்களிலும், சைவப் பிரசார மேடை களிலும் சைவப் பெரியார் ஞானப்பிரகாசம் அவர்களின் தலைமையுரையும் பேருரையும் சைவத் தமிழ் உணர்ச்சி ததும்புவதாக அமையும். இவரது இத்துறை அறிவை இந்தியத் தமிழ்ப் பேரறிஞர்களான சைவ சித்தாந்தசாகரம் வச்சிரவேல் முதலியார், C. K. கூப்பிரமணிய முதலியார், வெள்ளை வாரணார் போன்றோர் வியந்து பாராட்டியுள்ளனர். ஒருமுறை மெய்கண்டார் ஆகீனம் ஞானப்பிரகாச பரமாசார்ய சுவாமிகள் நம் நாட்டிற்கு வருகை தந்தபோது சைவப் பெரியாரின் சைவசித்தாந்த அறிவைப் பாராட்டிக் கௌரவித்துள்ளார். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சைவசித்தாந்தம் கற்பதற்காக வச்சிரவேல் முதலியாரிடம் சென்ற தமிழறிஞர் கூறியது வருமாறு “யாழ்ப்பாணம் ஞானப்பிரகாசரிடம் கற்க முடியாத சைவ சித்தாந்த சாஸ்திர அறிவை இங்கு பெற வந்திங்களா?” என்று கூறுமளவில் பெரியார் சைவசித்தாந்தத் துறையில் உயர்ந்து நின்றார். இத்தகைத் தமிழ்ப் பேரறிஞர் பலரின் பாராட்டுப் பெற்ற சைவப் பெரியாருக்கு யாழ் பல்கலைக்கழகத்தால் முதலாவது பட்ட மளிப்பு விழாவில் “சித்தாந்த வித்தகர்” என்னும் சிறப்பு விருது வழங்கப்பட்டது.

செந்தமிழும் ஆங்கிலமும் கைவரப்பெற்ற இவர் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் சில நால் களை யாத்துள்ளார்.

இந்திய திருத்தல யாத்திரை

பாதயாத்திரையில் பெரு விருப்புக் கொண்ட பெரியார் சிவனடியார் திருக்கூட்டத் துடன் இந்தியத் திருத்தல யாத்திரையை 1951 ஆம் ஆண்டு மேற்கொண்டு மாபெரிய ஆத்மீக அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

திருக்கேதீஸ்வரத் திருத்தலப் பாதயாத்திரை

1958ஆம் ஆண்டு இன் நாட்டில் இனவாதத்தால் ஏற்பட்ட இனக் கலவரம் காரணமாகக் கதிர்காமதி தீர்த்தத்திற்கு செல்ல முடியாதிருந்தது. கதிர்காமத்தில் ஆகும் தீர்த்தத்தை தமிழ் மக்கள் விண்ணதேய மன்னார் திருக்கேதீஸ்வரப் பாதாவியில் ஆடிப் பயன்பட வேண்டும் என்ற நோக்குடன் 1958 ம் ஆண்டு தொடக்கம் கதிர்காமதி தீர்த்தத் திருநாளன்று திருக்கேதீஸ்வரம் பாலாவி சென்று தீர்த்தமாடும் நோக்குடன் பெரியார் திருக்கேதீஸ்வரத் திருத்தலப் பாதயாத்திரையை மேற்கொண்டார். வருடா வருடம் நடைபெற்று வந்த இவ் யாத்திரையில் பெருமளவில் மக்கள் பங்குகொள்வார். கேதீஸ்வரம் செல்லும் வரை காடு கரம்பை எங்கும் நீக்கமற அமைந்திருக்கும் கோயில்கள் எல்லாவற்றிலும் தரி சனமும், திருமுறை ஒத்துவும் திருஞான சம்பந்தர் திருஅவதார புராணபடனமும் இடம் பெறும். தெருவெல்லாம் திருமுறை யோவியும், அரகர ஒலியும் வானைப்பிளக்கும். அடியர்க்கு அழுதிடவும், அடியார் கூட்டம் ஆங்காங்கு ஆர்த்தெழுந்து நிற்பர். இத்தகைய யாத்திரைக்கு தலைமையேற்கும் பெரியார் சிவப்பழுமாகப் பங்கேற்பார்.

கேதீஸ்வரப் பெருமான்மீது அளவற்ற அன்பு பூண்ட இவர் அவ்வாலயத் திருப்பணி களிலும் விழாக்களிலும் தான் ஈடுபடச் செய்தார். சிவராத்திரி, சோமவாரம், வருடாந்தமகோற்சவம் ஆகியவற்றில் மக்களைப் பெருமளவிற் பங்கு கொள்ளச் செய்யும் அன்புப் பாங்கே பாங்கு. இவ்வாலயத் திருப்பணிகளில் இவருக்குள்ள ஈடுபாட்டால் திருப்பணிச் சபையின் உபதலைவராகவும், அமரரானும் வரை தலைவராகவும் இருந்து வந்துள்ளார். இவர் காலத்தில் பஞ்சரதபவனி, அறுபத்து மூவர் பிரதிட்டை, பக்தோற்சவம் ஆகியவை நடைபெற்றுமை குறிப்பிடத்தக்கது. கேதீஸ்வரப் பெருமானை வழிபட்டு அவ்வாலய வளாகத்திலிருந்து இன்புறும் நோக்கில் சிவபூஜை மட்டத்தை அங்கு ஸ்தாபித்துள்ளார்.

சேர். பொன். இராமதாதன் அவர்களின் தூய சிந்தனையைப் பேற்றுவதிலும் அவற்றை நிறைவு செய்வதிலும் சைவப்பெரியார் மன்னிறைவைப் பெற்றுவந்தார். அத்தொடர்பில் பரமேஸ்வரர் நம்பிக்கை நிதியத்தின் தலைவரானார். ஶ்ரீபரமேஸ்வரன் ஆலய கும்பாபி ஷேகம் நிறைவூறத் தம்மாலானவற்றையும் செய்தார். அந்தணர்கள் வேதநெறி வழுவாது வாழுவேண்டும் என்ற நோக்கில் வேதசிவாகம பாடசாலையைத் தொடக்கி வைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சைவ உலகில் காத்திரமான பணிபல புரிந்து மக்கள் நெஞ்சங்களில் தம்மை ஆளப் பதித்த சைவப் பெரியார் 1996 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 8ஆம் நாள் சிவஷடி சேர்ந்தார். அன்னார் அரிய பணிகளைத் தொடர்வதே அன்னாருக்கு நாம் செலுத்தும் அஞ்சலை மாகும்.

RELIGION : Religion is the reaction of the soul against the impulse of the universe.

TIME : Time comes from Timelessness.

DESTINY: Watch your thought it becomes your word

Watch your word it becomes your action

Watch your action it becomes your habit

Watch your habit it becomes your character

Watch your character for it becomes your destiny

Siththantha Vithakar Mr. M. Gnanapirakasam

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜெகத்துரு

ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்

இந்துமதம் சம்பந்தமான சந்தேகங்களுக்கு அளித்த பதில்

கேள்வி : சித்தம் என்பது எப்படி இருக்க வேண்டும்?

பதில் : கண்ணாடியில் பார்க்கின்றோம். அமுக்காக இருந்தால் பார்க்க முடிகிறதா? சுத்தமாகத் துடைத்துவிட்டுப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். சுத்தமாகத் துடைத்த கண்ணாடிதான் என்றாலும் ஆடிக்கொண்டிருந்தால் உண்மை விளங்காது. அது சுத்தமாகவும் இருக்க வேண்டும், ஆடாமல் நிலையாகவும் இருக்க வேண்டும். சுத்தமான நிலைத்த கண்ணாடியாக இருந்தால் உண்மை பிரகாசிக்கும். சித்தம் என்பது கண்ணாடி போன்றது, பரம்பொருள் உண்மை.

கேள்வி : தர்ம சாஸ்திரங்கள் எத்தனை இருக்கின்றன? அவற்றுள் பிரதானமானது எது?

பதில் : இருபத்தெட்டு தர்மசாஸ்திரங்கள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவைகளில் பிரதானமானது ‘மனுஸ்மருதி’ என்பது.

கேள்வி : ‘வேதவாக்கு’ என்ற சொல்லை அடிக்கடி உபயோகிக்கிறோமே அதன் பொருள் என்ன?

பதில் : ஏதாவது ஒரு விஷயம் ‘பொய் இல்லை, உண்மைதான்’ என்பதற்கு ‘இது வேத வாக்கு’ என்பார்கள். வேதவாக்கு என்றால் ‘சத்திய வாக்கு’ என்று பொருள்.

கேள்வி : கல்வி என்பது எப்படிப்பட்டதாய் இருக்கவேண்டும்?

பதில் : மெய்மையான பொருளை அறிந்து கொள்வதற்காக இருப்பது கல்வி. கல்வியால் நல்ல குணங்கள் ஏற்படவேண்டும். கெட்ட குணங்கள் எத்தனைக்கு எத்தனை அதிகமாகின்றதோ அத்தனைக்கு அத்தனை உண்மையான அறிவை விட்டு விலகி விலகி ஓடவேண்டி இருக்கிறது. கெட்ட குணங்கள் விலகி விலகிச் சத்தியமாக ஆண்டவனை நெருங்கப் போகிறோம். நல்ல குணங்கள் எல்லாம் உண்மையை அறிவதற்குச் சாதனம். படிப்பின் மூலம் பயன் நல்ல குணம் முடிவு உண்மையை அறிந்து கொள்வது.

கேள்வி : இந்த அவசர யுகத்தில் பாராயணம், ஜபம், தியானம் போன்றவற்றை அனுஷ்டிக்க முடியவில்லையே?

பதில் : இப்போது இருக்கும்படியான லோக வழியில் இதைப்பற்றி யோசிக்கச் சாவகாசம் இல்லை. மந்திரத் தியானமோ ஜபத் தியானமோ பண்ணுவதற்கான அவகாசம் இல்லை. ஏதாவது ஒரு மந்திரத்தை ஜபிப்பது, ஓர் உருவத்தை தியானிப்பது என்ற பழக்கம் மனசுக்கு வருவது கொஞ்சம் சிரமம். தேவீனினுடைய சரணகமலத்தை எப்போதும் உபயோகித்தால் அவருடைய கடாக்ஷத்தால் ஜனன நிலிருத்தி ஏற்படும். அதற்கு முதல்படி பாராயணம், அதற்கப்புறம் ஜபம், பின்பு தியானம் பண்ணுவது. அப்படித் தியானம் பண்ணும்போது, ‘பராசக்தி! இந்த உடம்பிலிருந்து உயிர் போகும் தருணத்திலும் நான் உன்னையே தியானம்

பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்படியாக அநுக்ரஹம் செய்ய வேணும் என்று பிரார்த்தித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கேள்வி : ஸ்படிகம் சுத்தமானதா என்பதை எப்படிச் சோதித்துப் பார்ப்பது?

பதில் : சுத்த ஜலமாக இருந்தால் அதற்கு நிறம் இல்லை. சுத்த ஸ்படிகத்தைச் சோதித்துப் பார்ப்பதற்கு என்ன பரிட்சை என்றால், அதை ஜலத்தில் போட்டால் ஜலத்திற்கும் அதற்கும் ஒருவித வித்தியாசமும் தெரியாது. ஸ்படிகம் ஜலத்தில் இருப்பதே தெரியாது.

கேள்வி : 'முக பஞ்சதி' யை உயர்வாகச் சொல்கிறார்கள், அதன் பொருள் என்ன?

பதில் : முகர் இயற்றிய பஞ்சதி முகபஞ்சதி, அம்பாளுடைய ஸ்தோத்திரங்களில் முகபஞ்சதி என்பது மிகவும் உயர்ந்தது. அது உண்டானது காஞ்சிபுரத்தில், அதில் ஜந்நாறு சூலோகங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அந்த ஜந்நாறு சூலோகங்களும் சமஸ்கிருதத்தில் உள்ளன. முதல் நூறு ஸ்தோத்திற்கு ஆர்யா சதகம் என்று பெயர். இரண்டாவது பாதார விந்த சதகம், மூன்றாவது ஸ்துதி சதகம், நான்காவது கடாக்ஷி சதகம், ஐந்தாவது மந்த ஸ்மித சதகம், 500 ஸ்தோத்திரங்கள் கொண்டது பஞ்சதி. 5 சதகம், 500 ஸ்தோத்திரங்கள்.

கேள்வி : அம்பாளின் கைகளில் சங்கு சக்கரமும், தலையில் சந்திரனும் இருக்கின்றதே, இது எதைக் குறிக்கின்றது?

பதில் : துர்க்கையாக அம்பாள் இருக்கிற காலத்தில் கைகளில் சங்கு சக்கரம் இருக்கும். அது பிறந்தகத்து அடையாளம். மகாவிஷ்ணுவின் கையில் சங்கு சக்கரம் இருப்பது போல அவருடைய சகோதரியான அம்பாள் கையிலும் சங்கு சக்கரம் இருக்கும். அதோடு சிரசில் சந்திரன் ஆபரணமாக இருக்கும். இது புகுந்த இடத்து அடையாளம், சாட்சாத் பரமேஸ்வரனுடைய சின்னம் இது. சிவசக்தி ஆனதால் சிரசில் சந்திரனும், விஷ்ணு சகோதரி ஆனதால் சங்கு சக்கரமும் அம்பாளுக்கு உண்டு.

கேள்வி : அடி மேல் அடி வருகிறதே என்ன செய்வது?

பதில் : என்ன என்னவோ வருகிறவை வரட்டுமே! அவை வருவதற்கு என்ன வோ பண்ணி யிருக்கிறோம். அவை வருகின்றன. வந்தால் என்ன? நாம் செய்ய வேண்டிய கடமை என்னவோ அதை நன்றாகச் செய்யவேண்டுமே தவிர, இப்படி வந்து ஸ்டட்டதே என்று மனசினாலே விசாரப்பட வேண்டுமா? விசாரப்படுவதனால் வருகிறது நிற்கப் போகிறதா? அல்லது வந்துவிட்டதுதான் உடனே போய்விடப் போகிறதா?

கேள்வி : ஒரு மூர்த்தி இருந்தால் போதாதா? இவ்வளவு மூர்த்திகள் எதற்கு?

பதில் : நாம் சாப்பிடுகிறோம், வயிறு நிரம்புவதற்காகத்தான் சாப்பிடுகிறோம்? எதைச் சாப்பிட்டால் என்ன? அன்னத்தை மாத்திரம் சாப்பிட்டால் வயிறு நிரம்பி விடுகிறது. அநேக விதமான பதார்த்தங்கள் எல்லாம் எதற்காக என்று கேட்டால் என்ன சொல்கிறது? வயிறு நிரம்ப வேண்டும் என்பது சரி, ஆனால் நாக்கு என்ற ஒன்று இருக்கிறதல்லவா? அது ருசி பார்க்கிறது. எந்த ஒருத்தனுக்கு ஒவ்வொரு பதார்த்தத்திலே ருசி இருக்கிறது, அந்த ருசியை அனுசரித்து அவன் வன் சாப்பிடுகிறான். அதனால் வெவ்வேறு ருசியள்ளவற்றைச் சுவைக்கிறார்கள், அப்படியே தியானம் பண்ணுகிறதென்றாலும், ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு மூர்த்தியிடத்திலே ருசி இருக்கிறது. அதனால் அநேக விதமான மூர்த்திகள் இருக்கின்றன.

415
சிவமயம்

சந்தனத்தின் மருத்துவப் பயன்பாடுகள்

— தெல்லியூர்: டாக்டர் வெ. சக்திவேல் (B. S. M. S.) —

சமயமானது தத்துவார்த்த பகுதி (அறிவு வழி) நடைமுறைப் பகுதி அல்லது சடங்கு (செயல்வழி) எனும் இருபகுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு காணப்படுகின்றது. தத்துவார்த்த பகுதியும், நடைமுறைப்பகுதியும் விஞ்ஞானக் கருத்துக்களை ஆங்காங்கே கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் காலப்போக்கில் சமயச்சடங்குகளின் விஞ்ஞான ரீதியிலான காரணங்களை நாம் மறப்பதனால் தத்துவார்த்த பகுதி மூதன்மையை இழந்து சடங்குப் பகுதி மேலோங்கி நிற்பதைக் காணலாம். இந்து பண்பாட்டு தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சித்த, ஆயுள்வேத மருத்துவ முறைகள் காணப்படுகின்றது. இந்தவகை யிலே ஆலய வழிபாட்டு முறைகளிலும், விழாக்களிலும், சடங்குகளிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்ற மூலிகைகளின் மருத்துவ விஞ்ஞான ஆய்வுகள் அவசியமான தொன்றாக கருதப்படுகின்றது.

சந்தனமானது இந்து ஆலயங்களிலும், சடங்குகளிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்ற பிரதான மூலிகையாக்கருதப்படுகின்றது. சந்தனத்தில், பிரதானமான செம்மை, மஞ்சள் வெண்மை என மூன்று வகைகள் காணப்படுகிறது. இம்மூவகைச் சந்தனத்தில் செஞ்சந்தனம் மருத்துவ குணம் மிக்கதாக கருதப்படுகின்றது. மேலும் செஞ்சந்தனமானது மருந்துகளுக்கு நிறமுட்டி யாகவும் பயன்படுகின்றது. மஞ்சள்வகை சந்தனமானது நடுத்தர மருத்துவப் பயன்பாட்டை உடையது. வெண்வகை சந்தனமானது மருத்துவரீதியில் மிக்குறைந்த பயன்பாட்டை உடையதாகவும் காணப்படுகின்றது. சந்தனத்தில் Santalol, Volatile Oil போன்ற இரசாயனப் பதார்த்தங்கள் காணப்படுவதனால் பிரதான தொற்று நீக்கியாக (Antiseptic) கருதப்படுகின்றது.

சந்தனமானது தொற்றுநீக்கி (Antiseptic) உடல் உரமாக்கி (Alterative), சிறுநீர்ப் பெருக்கி (Diuretic), குளிர்ச்சியுண்டாக்கி (Cooling) வியர்வையுண்டாக்கி (Diaphoretic), துவர்ப்பி (Astringent) நறுமணம் உண்டாக்கி (Perfume) ஆகிய மருத்துவ ஒன்றையெல்லு கொண்டதாக அமைகின்றது.

சந்தனமானது தொற்றுநோய், சிறுநீரக நோய்கள் (Urinary tract infection) சிறுவர் கிரந்தி, சுரம் (Fever), வீக்கம் (Oedema) நயன் நோய்கள், சீதக் கழிச்சல் (Dysentery), உட்குடு, நைமச்சல், மாந்தம், சிரங்கு (Scabies) நீர்வேட்கை, படர்தாமரை, தேமல். வெள்ளைப்படுதல், விந்து நீர்த்தல் (Spermatorrhoea) சரும அழற்சி (Inflammation) சரும விரணங்கள் (Wounds), உயர் குருதி அழுக்கம் (Hypertension) போன்ற நோய் நிலைகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

சந்தனக்கட்டையை தேசிப்புளியுடன் சேர்த்தரைத்த களிம்பை சரும அழற்சி (Inflammation), சரும விரணங்கள் (Wounds), சிரங்கு (Seabies), படர் தாமரை, தேமல் ஆகிய நோய் நிலைகளில் பயன்படுத்தலாம். சந்தனத்தின் பட்டையானது உப்பு நீருடன் சேர்த்தரைத்து விரணங்களில் மேல்பூச்சலாம், மேலும் சந்தனத்தின் விதையில் காணப்படுகின்ற எண்ணெயானது தோல் நோய்களில் தொற்று நீக்கியாகப் பயன் படுத்தப்படுகின்றது. சந்தனக் குடிநீரானது சுரம், சிறுநீரக நோய்கள், சீதக்கழிச்சல், வயிற்றோட்டம் (Diarrhoea). மாந்தம் போன்ற நோய் நிலைகளில் பயன்படுத்தக் கூடியதாக உள்ளது. சந்தனச் சூரணமானது வெள்ளைப்படுதல் நோயில் பாலுடனும், நீர்வேட்கை நிலையில் இளநீரடனும் கொடுக்கப்படுகின்றது. (தொடரும்)

சித்தாந்தவித்தகரின் சிந்தனைகள்

யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு தர்ம சாசனம்

யாழ்ப்பாணம், இன்றைக்கு இல்லாது விடினும் ஒரு நாளைக்கு தன்னைத் தான் ஆளும் நிலைவரத்தான் போகிறது. அது வரும்போது அரசியல் ரீதி யில் ஒருதர்ம சாசனம் வேண்டும் அல்லவா? அந்த தர்மசாதனத்தை வரை பவர்கள் பின்வரும் மூன்று ஜீவாதாரக் கொள்கைச்சளையும் உள்ளடக்கியே அந்த தர்ம சாசனத்தை வரைதல் வேண்டுமென விரும்புகிறோம்.

1. கடவுள் ஜீவர்கள் தோறும் உள்ளும் புறமுமாய் உளர் என்பது.
2. யாழ்ப்பாணத்தை தாயகமாகக் கொண்டவர்களுக்கு யாழ்ப்பாண தேசமே கண்கண்ட கடவுள் என்பது.
3. யாழ்ப்பாணம் வாழ் மக்களுக்கு என்றென்றும் இருக்கப் போவன வடக்கே இந்திய உபகண்டம், தெற்கே தென் இலங்கை. மேற்கூறிய இரண்டு நிலப் பகுதிகளுடனும் கொண்டும் - கொடுத்தும் - கலந்தும் வாழ்ந்தும் நல்லெண்ணத்தை வளர்ப்பதுமே யாழ்ப்பாணத்தின் ஜீவாதாரக் கொள்கையாகும் என்பது.

இது நல்ல தருணம்

யாழ்ப்பாண நிலப்பகுதிக்கு இப்போது அவிந்தரபிரளை காலம். இந் நிலையிலிந்து இதனை மீட்பதற்கு முதற்கண் வேண்டப்படுவது யாழ்ப்பாணத்துக்கு என்றொரு தர்மகட்டளை. யாழ்ப்பாணமே எங்களை என்றெடுத்த தாய் என்ற அறிவும், யாழ்ப்பாணமே எங்கள் கண்கண்ட தெய்வம் என்ற வணக்கமுமாம். இந்த இரண்டு நிலைகளும் எங்கள் உள்ளத்தில் பதிந்து விட்டால் எங்கள் யாழ்ப்பாணம் தனக்கு வேண்டிய விடுதலை பெற்று ஏனைய நிலப் பகுதிகள் போல சகல முன்னேற்றங்களுக்கும் தன்னை தயார்படுத்திக் கொள்ளும்.

எங்கள் அண்டை நாடுகள்

எங்கள் அண்டை நாடுகள் வடக்கே இந்திய உபகண்டம் தெற்கே தென்னிலங்கை என்பன. இந்த இரண்டு நிலப்பகுதிகளுடனும் அன்பைச் செலுத்தி திரிகண சுத்தியோடு வாழுப் பழகுவோம் எனில், கடவுள் எங்களை ஒட்டிக் கொள்ள வந்துவிடுவார். யாழ்ப்பாணமும் தனக்கு ரிய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் நிலை வந்தெய்தும்.

யாழ்ப்பாணம் ஒரு தெய்வ பூமி

யாழ்ப்பாணத்தில் பல பெரியோர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் மோட்ச நோக்கு பெற்றவர்கள். அவர்கள் பெற்ற மோட்ச நோக்கு எப்படிப்பட்டது என நாம் அறியோம். சாலோகம், சாமிபம், சாருபம், சாயுச்சியம் ஆகியவற்றுள் ஒன்றதாய் இருக்கவேண்டும் என்றே அந்த பெரியோர் வரிசையில் வந்தவர்கள் கூறுகின்றனர்.

“இந்து தர்மம்” சுஞ்சிகை

அச்சிட நிதி உதவியோர்

மலர் 1 : திரு. ந. தெய்வேந்திரன்

மலர் 2 : உடுவில் வாழ் இந்து சமய அபிமானிகள்

மலர் 3 : நஸ்லூர் வாழ் இந்து சமய அபிமானிகள்

மலர் 4 : இனுவில் வாழ் இந்து சமய அபிமானிகள்

மலர் 5 : பருத்தித்துறை வாழ் இந்து சமய அபிமானிகள்

மலர் 6 : சுண்ணாகம் வாழ் இந்து சமய அபிமானிகள்

மலர் 7 : திருநெல்வேலி வரம் இந்து சமய அபிமானிகள்

மலர் 8 : குப்பிமான் வாழ் இந்து சமய அபிமானிகள்

மலர் 9 : திரு. ஆறுமுகம் சீவரத்தினம்
ஸ்தபதி ஆறுமுகம் சிற்பாலயம். திருநெல்வேலி

மலர் 10 - 11 : கோண்டாவில் வாழ் இந்து சமய அபிமானிகள்

மலர் 12 : இனுவில் வாழ் இந்து சமய அபிமானிகள்

மலர் 13 : ஏழாலை வாழ் இந்து சமய அபிமானிகள்

இந்து சமயப் பேரறிஞர்களுக்கு

ஓர் அன்பான வேண்டுகோள்

எமது மதத் தின் பெருமைகளைத்
தாங்கி நிற்கும் கருத்துக்கள் அடங்கிய
தங்கள் ஆக்கங்களை எமக்கு அனுப்பி
வைக்குமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்
கிரோம்-

அன்புள்ள இந்து மக்களுக்கு

இந்தச் சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்கு
உங்கள் ஆதரவைக் கோருகின்றோம்.

இந்து சமயப் பேரவைத் தலைமைக் காரியாலயம் :
375, கோயில் வீதி, நல்லூர்.

விற்பனையாகும் இடங்கள் : பூபாலசிங்கம், புத்தகசாலை, யாழ்ப்பாணம்.

தனலக்குழி புத்தகசாலை, திருநெல்வேலி.

குகன் ஸ்ரூடியோ, பருத்தித்துறை.

சிவம் மெடிக்கல், சாவகச்சேரி.

சைவச் சிறுவர் இல்லம், கைதடி

மிலக்கவைற் தொழிலகம், யாழ்ப்பாணம்.

ராஸ் ஹரன் புத்தகசாலை, திருநெல்வேலி

இந்து சமயப் பேரவைத் தலைமைக் காரியாலயம் :

375, கோயில் வீதி, நல்லூர்.

இச்சஞ்சிகை, யாழ். இந்து சமயப் பேரவைச் செயலாளர் திரு. சி. சக்திகிரியன் அவர்களால், திருநெல்வேலியில் தற்காலிகமாக இயங்கும் ஏழாலை மஹாத்மா அச்சக்ததில் அச்சிடப்பட்டு, 28-05-97 இல் வெளியிடப்பட்டது.